Dom. Prof. Rom. S. J. Bibl. com.

S.MI D. N.

D. VRBANI

Divina providentia PAPÆ VIII.

CONFIRMATIO CONSTITVTIONVM

PII Papæ V, & GREGORII XIII.

Prohibentium quaſdam Theologorum ſententias, & opiniones.

NEC NON

PROHIBITIO LIBRI,

CVI TITVLVS,

AVGVSTINVS, CORNELII IANSENII, olim, IPRENSIS EPISCOPI;

Aliorumque operum, ac libellorum, occaſione dicti libri, variis in locis, & variis idiomatibus impreſſorum.

Iuxta exemplar Romanum, impreſſum in Typographia Rev. Cam. Apoſtolicæ, Anno M. DC. XLIIII.

Anno M. DC. XLVIII.

AA VNI 56

S.MI D. N.

D. V R B A N I

DIVINA PROVIDENTIA

P A P Æ VIII.

Confirmatio Conſtitutionum Pii Papæ V, & Gregorii XIII prohibentium quaſdam Theologorum ſententias, & opiniones. Nec non prohibitio libri, cui titulus, Auguſtinus, Cornelii Janſenii, olim, Ipren. Epiſcopi, excuſi Lovanii, typis Jacobi Zegeri, anno 1640, aliorumque operum, ac libellorum, occaſione dicti libri, variis in locis, & variis idiomatibus impreſſorum.

VRBANVS EPISCOPVS

SERVVS SERVORVM DEI.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Ad perpetuam rei memoriam.

IN Eminenti Eccleſiæ militantis Sede, meritis licet imparibus, conſtituti, ſedulò meditamur, ut quæ, ad fidei Catholicæ conſervationem, à Prædeceſſoribus noſtris

providè ſtatuta,& ordinata ſunt, firmiter perpetuo obſerventur; & cùm opus ſit, noſtræ auctoritatis munimine confirmentur. Dudum ſiquidem à fel. record. Pio Papa V. Prædeceſſore noſtro emanavit Conſtitutio tenoris ſubſequentis, videlicet: PIUS Epiſcopus Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam. Ex omnibus afflictionibus, quas, in hoc loco à Domino conſtituti, tam luctuoſo tempore ſuſtinemus, ille animum noſtrum præcipuè excruciat dolor, quod Religio Chriſtiana tantis jam pridem turbinibus agitata, novis quotidie propoſitis opinionibus conflictetur, Chriſtique populus antiqui hoſtis ſuggeſtione diſſectus, in alios, atque alios errores paſſim, & promiſcuè deferatur: Quantum verò ad Nos attinet, totis viribus conamur, ut illæ, ſimul atque proſiliunt, penitùs opprimantur: Magno enim mœrore afficimur, quod plerique, ſpectatæ alioqui probitatis, & doctrinæ, in varias ſententias, offenſionis, & periculi plenas, tum verbo, tum

ſcri-

ſcriptis, prorumpunt ; deque eis, etiam in Scholis, invicem controverſantur ; cujuſmodi ſunt ſequentes. Nec Angeli, nec primi Hominis adhuc integri merita rectè vocantur gratia. Sicut opus malum ex natura ſua eſt mortis æternæ meritorium, ſic bonum opus ex natura ſua eſt vitæ æternæ meritorium. Et bonis Angelis, & primo Homini, ſi in ſtatu illo perſeveraſſet uſque ad ultimum vitæ, felicitas eſſet merces, & non gratia. Vita æterna Homini integro, & Angelo promiſſa fuit intuitu bonorum operum, & bona opera ex lege naturæ ad illam conſequendam per ſe ſufficiunt. In promiſſione facta Angelo, & primo Homini continetur naturalis juſtitiæ conſtitutio, qua pro bonis operibus, ſine alio reſpectu, vita æterna juſtis promittitur. Naturali lege conſtitutum fuit homini, ut ſi in obedientia perſeveraret, ad eam vitam pertranſiret, in qua mori non poſſet. Primi hominis integri merita fuerunt primæ creationis munera ; ſed juxta modum lo-

 quen-

quendi Scripturæ ſacræ non rectè vocantur gratia; quo fit, ut tantùm merita, non etiam gratia, debeant nuncupari. In redemptis per gratiam Chriſti, nullum inveniri poteſt bonum meritum, quod non ſit gratis indigno collatum. Dona conceſſa homini integro, & Angelo, forſitan, non improbanda ratione, poſſunt dici gratia; ſed quia ſecundùm uſum ſacræ Scripturæ, nomine gratiæ,ea tantùm munera intelliguntur; quæ per Ieſum Chriſtum malè merentibus, & indignis conferuntur, ideo neque merita, neque merces, quæ illis redditur, gratia dici debet. Solutio pœnæ temporalis,quæ, peccato dimiſſo, ſæpe remanet, & corporis reſurrectio,propriè non niſi meritis Chriſti adſcribenda eſt. Quod piè, & juſtè in hac vita mortali, uſque in finem, converſati,vitam conſequimur æternam, id non propriè gratiæ Dei,ſed ordinationi naturali ſtatim initio creationis conſtitutæ, juſto Dei judicio,deputandum eſt;neque in hac retributione bonorum, ad Chriſti

meri-

meritum reſpicitur, ſed tantùm ad primam inſtitutionem generis humani, in qua, lege naturali, conſtitutum eſt, ut juſto Dei judicio obedientiæ mandatorum vita æterna reddatur. Pelagii ſententia eſt. Opus bonum, citra gratiam adoptionis factum, non eſt Regni Cœleſtis meritorium. Opera bona à filiis adoptionis facta, non accipiunt rationem meriti ex eo, quod fiunt per Spiritum adoptionis inhabitantem corda filiorum Dei, ſed tantùm ex eo, quod ſunt conformia legi, quodque per ea præſtatur obedientia legi. Opera bona juſtorum non accipiunt in die Iudicii extremi ampliorem mercedem, quam juſto Dei judicio mereantur accipere. Ratio meriti non conſiſtit in eo, quod qui benè operatur habeat gratiam, & inhabitantem Spiritum Sanctum; ſed in eo ſolùm, quod obedit Divinæ legi. Non eſt vera legis obedientia, quæ fit ſine charitate. Sentiunt cum Pelagio, qui dicunt, eſſe neceſſarium ad rationem meriti, ut homo per gratiam adoptionis

ſubli-

ſublimetur ad ſtatum Deificum. Opera Catechumenorum, ut fides, & pœnitentia ante remiſſionem peccatorum facta, ſunt vitæ æternæ merita, quam vitam ipſi non conſequentur, niſi prius præcedentium delictorum impedimenta tollantur. Opera juſtitiæ, & Temperantiæ, quæ Chriſtus fecit, ex dignitate perſonæ operantis non traxerunt majorem valorem. Nullum eſt peccatum ex natura ſua veniale, ſed omne peccatum meretur pœnam æternam. Humanæ naturæ ſublimatio, & exaltatio in conſortium Divinæ naturæ, debita fuit integritati primæ conditionis, & proinde naturalis dicenda eſt, & non ſupernaturalis. Cum Pelagio ſentiunt, qui textum Apoſtoli, ad Roman. 2. Gentes, quæ legem non habent, naturaliter, quæ legis ſunt, faciunt, intelligunt de gentibus fidei gratiam non habentibus. Abſurda eſt eorum ſententia, qui dicunt, hominem ab initio, dono quodam ſupernaturali, & gratuito, ſupra conditionem naturæ ſuæ fuiſſe exaltatum, ut

Fide

Fide, Spe,& Charitate Deum ſupernaturaliter coleret. A vanis, & ocioſis hominibus, ſecundum inſipientiam Philoſophorum, excogitata eſt ſententia,quæ ad Pelagianiſmum rejicienda eſt, Hominem ab initio ſic conſtitutum,ut per dona naturæ ſuperaddita, fuerit largitate conditoris ſublimatus,& in Dei filium adoptatus. Omnia opera infidelium ſunt peccata, & Philoſophorum virtutes ſunt vitia. Integritas primæ creationis non fuit indebita humanæ naturæ exaltatio, ſed naturalis ejus conditio. Liberum arbitrium ſine gratiæ Dei adjutorio, non niſi ad peccandum valet. Pelagianus eſt error, dicere,quod liberum arbitrium valet ad ullum peccatum vitandum. Non ſoli fures ii ſunt, & latrones, qui Chriſtum, Viam, & Oſtium veritatis, & vitæ negant; ſed etiam quicumq; aliunde, quam per ipſum in viam juſtitiæ (hoc eſt ad aliquam juſtitiam) conſcendi poſſe docent, aut tentationi ulli, ſine gratiæ ipſius adjutorio reſiſtere hominem poſſe, ſic ut in

 eam

eam non inducatur, aut ab ea non ſupe-
retur. Charitas perfecta, & ſincera, quæ
eſt ex corde puro, & conſcientiâ bona,
& fide non ficta, tam in Catechumenis,
quam in pœnitentibus, poteſt eſſe ſine
remiſſione peccatorum. Charitas illa, quæ
eſt plenitudo legis, non eſt ſemper con-
juncta cum remiſſione peccatorum. Ca-
techumenus juſtè, rectè, & ſanctè vivit,
& mandata Dei obſervat, ac legem im-
plet per charitatem, ante obtentam re-
miſſionem peccatorum, quæ in Baptiſmi
lavacro demum percipitur. Diſtinctio il-
la duplicis amoris, naturalis videlicet,
quo Deus amatur, ut auctor naturæ; &
gratuiti, quo Deus amatur, ut beatifica-
tor, vana eſt, & commentitia, & ad illu-
dendum ſacris Litteris, & plurimis vete-
rum teſtimoniis, excogitata. Omne quod
agit peccator, vel ſervus peccati, pecca-
tum eſt. Amor naturalis, qui ex viribus
naturæ exoritur, ex ſola philoſophia, per
elationem præſumptionis humanæ, cum
injuria Crucis Chriſti defenditur à non-
nullis

nullis Doctoribus. Cum Pelagio ſentit, qui boni aliquid naturalis, hoc eſt, quod ex naturæ ſolis viribus ortum ducit, agnoſcit. Omnis amor creaturæ rationalis, aut vitioſa eſt cupiditas, qua mundus diligitur, quæ à Ioanne prohibetur, aut laudabilis illa charitas, qua, per Spiritum Sanctum in corde diffuſa, Deus amatur. Quod voluntariè fit, etiamſi neceſſariò fiat, liberè tamen fit. In omnibus ſuis actibus peccator ſervit dominanti cupiditati. Is libertatis modus, qui eſt à neceſſitate, ſub libertatis nomine non reperitur in Scripturis, ſed ſolùm nomen libertatis à peccato. Iuſtitia, qua juſtificatur per fidem impius, conſiſtit formaliter in obedientia mandatorum, quæ eſt operum Iuſtitia, non autem in gratia aliqua animæ infuſa, qua adoptatur homo in filium Dei, & ſecundùm interiorem hominem renovatur, ac Divinæ naturæ conſors efficitur, ut ſic per Spiritum Sanctum renovatus, deinceps benè vivere, & Dei mandatis obedire poſſit. In hominibus

pœnitentibus, ante Sacramentum abſolutionis,& in Catechumenis ante Baptiſmum, eſt vèra juſtificatio ; ſeparata tamen à remiſſione peccatorum. Operibus plerîſque, quæ à fidelibus fiunt, ſolùm ut Dei mandatis pareant, cujuſmodi ſunt, obedire parentibus, depoſitum reddere, ab homicidio, à furto, à fornicatione abſtinere, juſtificantur quidem homines, quia ſunt legis obedientia, & vera legis juſtitia, non tamen iis obtinent incrementa virtutum. Sacrificium Miſſæ non alia ratione eſt Sacrificium, quam generali illa, qua omne opus, quod fit, ut ſancta ſocietate, Deo homo inhæreat. Ad rationem, & diffinitionem peccati non pertinet voluntarium ; nec diffinitionis quæſtio eſt, ſed cauſæ, & originis, Vtrum omne peccatum debeat eſſe voluntarium ; unde peccatum originis verè habet rationem peccati ſine ulla relatione, ac reſpectu ad voluntatem, à qua originem habuit. Peccatum originis eſt, habituali parvuli voluntate, voluntarium,

& ha-

& habitualiter dominatur parvulo, eò quod non gerit contrarium voluntatis arbitrium; & ex habituali voluntate dominante fit, ut parvulus diſcedens ſine regenerationis Sacramento, quando uſum rationis conſecutus erit, actualiter Deum odio habeat, Deum blaſphemet, & Legi Dei repugnet. Prava deſideria, quibus ratio non conſentit, & quæ homo invitus patitur, ſunt prohibita præcepto, Non concupiſces. Concupiſcentia, ſive lex membrorum, & prava ejus deſideria, quæ inviti ſentiunt homines, ſunt vera legis inobedientia. Omne ſcelus eſt ejus conditionis, ut ſuum auctorem, & omnes poſteros eo modo inficere poſſit, quo infecit prima tranſgreſſio. Quantum eſt ex vi tranſgreſſionis, tantum meritorum malorum à generante contrahunt qui cum minoribus naſcuntur vitiis, quam qui cum majoribus. Diffinitiva hæc ſententia, Deum homini nihil impoſſibile præcepiſſe, falsò tribuitur Auguſtino, cum Pelagii ſit. Deus non potuiſſet ab initio

talem creare hominem,qualis nunc naſcitur. In peccato duo ſunt;actus, & reatus; tranſeunte autẽ actu,nihil manet niſi reatus,ſive obligatio ad pœnam;Vnde in Sacramento Baptiſmi, aut Sacerdotis abſolutione, propriè reatus peccati duntaxat tollitur; & miniſteriũ Sacerdotum ſolùm liberat à reatu.Peccator pœnitens non vivificatur miniſterio Sacerdotis abſolventis,ſed à ſolo Deo, qui pœnitentiam ſuggerens,& inſpirans,vivificat eum,& reſuſcitat; miniſterio autem Sacerdotis ſolùm reatus tollitur. Quando per eleemoſynas, aliaque pœnitentiæ opera Deo ſatisfacimus pro pœnis tẽporalibus, non dignum pretium Deo pro peccatis noſtris offerimus, ſicut quidã errantes autumant (nam alioqui eſſemus, ſaltem aliqua ex parte, redemptores) ſed aliquid facimus, cujus intuitu Chriſti ſatisfactio nobis applicatur, & communicatur. Per paſſiones Sanctorum in Indulgentiis cõmunicatas non propriè redimuntur noſtra delicta; ſed per communionem charitatis nobis eorũ

paſſiones impartiuntur, ut digni ſimus, qui pretio ſanguinis Chriſti à pœnis pro peccatis debitis, liberemur. Illa Doctorum diſtinctio, Divinæ legis mandata bifariam impleri, altero modo quantum ad præceptorũ operum ſubſtantiam tantùm; altero quantum ad certum quendam modum, videlicet ſecundùm quem valeant operantem perducere ad regnum æternum (hoc eſt ad modum meritorum) commentitia eſt, & explodenda. Illa quoque diſtinctio, qua opus dicitur bifariam bonũ, vel quia ex objecto, & omnibus circumſtantiis rectum eſt, & bonum (quod moraliter bonum appellare conſueverunt) vel quia eſt meritorium regni æterni, eo quod fit à vivo Chriſti membro per Spiritum charitatis, rejicienda eſt. Sed & illa diſtinctio duplicis juſtitiæ, alterius, quæ fit per ſpiritum charitatis inhabitantem, alterius, quæ fit ex inſpiratione quidem Spiritus Sancti, cor ad pœnitentiam excitantis, ſed nondum cor inhabitantis, & in eo charitatem diffundentis, qua Divinæ

Le-

Legis juſtificatio impleatur, ſimiliter rejicitur. Item, & illa diſtinctio duplicis vivificationis; alterius, qua vivificatur peccator, dum ei pœnitentia, & vitæ novæ propoſitum, & inchoatio per Dei gratiam inſpiratur; alterius, qua vivificatur, qui verè juſtificatur, & palmes vivus in Vite Chriſto efficitur, pariter commenditia eſt, & Scripturis minimè congruens. Non niſi Pelagiano errore admitti poteſt uſus aliquis liberi arbitrii bonus, ſive non malus, & gratiæ Chriſti injuriam facit, qui ita ſentit, & docet. Sola violentia repugnat libertati hominis naturali. Homo peccat, etiam damnabiliter, in eo, quod neceſſariò facit. Infidelitas purè negativa in his, in quibus Chriſtus non eſt prædicatus, peccatum eſt. Iuſtificatio impii fit formaliter per obedientiam Legis, non autem per occultam communicationem, & inſpirationem gratiæ, quæ per eam juſtificatos faciat implere legem. Homo exiſtens in peccato mortali, ſive in reatu æternæ damnationis, poteſt

habe-

habere veram charitatem ; & charitas, etiam perfecta, poteſt conſiſtere cum reatu æternæ damnationis. Per contritionem, etiam cum charitate perfecta, & cum voto ſuſcipiendi Sacramentum conjunctam, non remittitur crimen, extra caſum neceſſitatis, aut martyrii, ſine actuali ſuſceptione Sacramenti. Omnes omnino Iuſtorum afflictiones, ſunt ultiones peccatorum ipſorum ; unde, & Iob, & Martyres, quæ paſſi ſunt, propter peccata ſua paſſi ſunt. Nemo, præter Chriſtum, eſt abſque peccato originali ; hinc Beata Virgo mortua eſt propter peccatum ex Adam contractum, omneſque ejus afflictiones in hac vita, ſicut, & aliorum Iuſtorum, fuerunt ultiones peccati actualis, vel originalis. Concupiſcentia in renatis relapſis in peccatum mortale, in quibus jam dominatur, peccatum eſt, ſicut, & alii habitus pravi. Motus pravi concupiſcentiæ, ſunt, pro ſtatu hominis vitiati, prohibiti præcepto, Non concupiſces ; Vnde homo eos ſentiens, & non

conſentiens, tranſgreditur præceptum, Non concupiſces, quamvis tranſgreſſio in peccatum non deputetur. Quandiu aliquid concupiſcentiæ carnalis in diligente eſt, non facit præceptum, Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo. Satisfactiones laborioſæ Iuſtificatorum, non valent expiare de condigno pœnam temporalem reſtantem poſt culpam condonatam. Immortalitas primi Hominis non erat gratiæ beneficium, ſed naturalis conditio. Falſa eſt Doctorum ſententia, primum Hominem potuiſſe à Deo creari, & inſtitui ſine Iuſtitia naturali. Quas quidem ſententias ſtricto coram Nobis examine ponderatas, quamquam nonnullæ aliquo pacto ſuſtineri poſſent, in rigore, & proprio verborum ſenſu ab aſſertoribus intento, hæreticas, erroneas, ſuſpectas, temerarias, ſcandaloſas, & in pias aures offenſionem immittentes, reſpectivè, ac quæcumque ſuper iis verbo, ſcriptoque emiſſa, præſentium auctoritate damnamus, circumſcribimus,

bimus, & abolemus; deque eiſdem, & ſimilibus poſthac, quoquo pacto, loquendi, ſcribendi, & diſputandi, facultatem quibuſcumque interdicimus. Qui ſecus fecerint, ipſos omnibus dignitatibus, gradibus, honoribus, beneficiis, & officiis perpetuo privamus, ac etiam inhabiles ad quæcumque decernimus, Vinculo quoque anathematis eo ipſo innodamus, à quo, nullus Romano Pontifice inferior, valeat ipſos, excepto mortis articulo, liberare. Cæterum, ut jam commoti his de rebus tumultus, & contracta odia facilius comprimi poſſint, ſimulque animarum ſaluti plenius conſulatur, Dilecto filio noſtro Antonio tituli Sancti Bartholomæi in Inſula Presbytero Cardinali Granvelano nuncupato, per Apoſtolica ſcripta mandamus, ut ipſe, quid ad perpetuam dictarum ſententiarum, & ſcripturarum abolitionem, quid ad arcenda hujuſmodi proloquia, & diſputationes, quid denique ad unionem, & pacem cum communi omnium, & Eccleſiæ Catho-

 licæ

licæ ſatisfactione componendam, facto opus ſit, inprimis diligenter expendat; deinde in iis omnibus, quæ pro communi ſalute, tranquillitate, & honore optimum judicaverit, ſalva ſemper Eccleſiæ prædictæ unitate, etiam per alium, ſeu alios, fide, doctrina, & religione præſtantes, ocyus exequatur, faciatque, quicquid decreverit, inviolatè ab omnibus obſervari. Contradictores quoſlibet per cenſuras, & pœnas prædictas, cæteraque juris, & facti remedia opportuna, appellatione poſtpoſita, compeſcendo; Invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio Brachii ſæcularis: non obſtantibus, quod forſitan aliquibus ab Apoſtolica ſit Sede Indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas, non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem; Et quibuſlibet aliis privilegiis, exemptionibus, Indulgentiis, & litteris Apoſtolicis, ſpecialibus, vel generalibus, quorumcumquæ

que tenorum exiſtant, per quæ præſentibus non expreſſa, vel totaliter non inſerta, effectus præſentium impediri valeat quomodolibet, vel differri; & de quibus, eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda ſit in noſtris litteris mentio ſpecialis. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ damnationis, circumſcriptionis, abolitionis, interdicti, decreti, & mandati, privationis, & innodationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſeptimo, Kalendis Octobris, Pontificatus Noſtri Anno ſecundo. Deindeque piæ memoriæ Gregorius Papa XIII, etiam prædeceſſor noſter, intellecto per eum, non ſine animi ſui dolore, non defuiſſe tunc tempo-

ris aliquos Theologos, tum ſtudioſos, tum profeſſores, qui articulos in prædicta Conſtitutione damnatos aſſerere, & pertinaciter defendere pergerent; pro officii ſui munere eorumdem temeritatem, atque audaciam ad totius Eccleſiæ periculum pertinentem, minimè contemnendam, & diſſimulandam cenſuit; ſed ad coercenda hujuſmodi ingenia, per aliam ſuam Conſtitutionem ſub datum quarto Kalendas Februarii, Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo nono, Pontificatus ſui Anno octavo, editam, Pii prædeceſſoris conſtitutionem prædictam ſua quoque auctoritate confirmavit, Articuloſq; ibidem comprehenſos iterato damnavit; & ne quis, hac in re conſtantem Sedis Apoſtolicæ voluntatē, ac ſententiam ignorare poſſet, ſuam hujuſmodi confirmationis Conſtitutionem, altera Pii V comprehenſa, publicavit, & promulgavit. Poſtea recol. mem. Paulus Papa V ſimiliter prædeceſſor noſter, ad tollenda ſcandala, & diſſen-

diſſenſiones, quæ in Eccleſia Catholica oriebantur occaſione editionis librorum, & operum de Auxiliis tractantium, in Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniverſalis Inquiſitionis, ſub die 1 Decembris Anni Domini 1611, coram ipſo habita, decrevit, ut ſcriberetur Nuntiis Apoſtolicis, quod notificarent, & ordinarent Superioribus Religionum, & Vniverſitatibus Studiorum, & Ordinariis eorum Nuntiaturæ, ne ſinerent imprimi in materia de Auxiliis, etiam ſub prætextu commentandi S. Thomam, aut alio modo; & qui vellent de hac materia ſcribere, & imprimere, prius mitterent Tractatus, & Compoſitiones ad dictam Sanctam Vniverſalem Inquiſitionem; & in executionem mentis dicti Pauli prædeceſſoris, ejuſdem Decreti tenor omnibus prædictis per Nuntios reſpectivè fuit legitimè intimatus; Succeſſiveque ne contra prædictum Decretum aliquid attentari contingeret, ſed ſcandala, & diſſenſiones omnino ceſſarent,

Nos

Nos in alia Generali Congregatione di-
ctæ S. Romanæ, & Vniverſalis Inquiſi-
tionis, Feria quinta die 22 Maii, Anno
Domini 1625, per aliud Decretum no-
ſtrum, ipſum Pauli prædeceſſoris Decre-
tum confirmavimus, & innovavimus; ac
omnibus, & ſingulis cujuſvis Religionis,
Ordinis, Congregationis, Inſtituti, &
Societatis, etiam de neceſſitate expri-
mendæ, Regularibus, & aliis quibuſcun-
que tam Eccleſiaſticis, quam ſecularibus
perſonis cujuſcunque ſtatus, conditio-
nis, gradus, ordinis, & dignitatis, tam
Eccleſiaſticæ, quam ſæcularis, ne impo-
ſterum auderent imprimere, vel quoquo-
modo in lucem edere libros, Tractatus,
vel compoſitiones, ex profeſſo, vel inci-
denter, aut prætextu commentandi Di-
vum Thomam, vel quemlibet alium Do-
ctorem, aut alia quavis occaſione, præ-
textu, vel modo, de materia Auxiliorum
Divinorum tractantes, ſine expreſſa, &
ſpeciali licentia à Nobis, in Congregà-
tione Sancti Officii prædicta, obtinen-
da,

da, donec aliud in hac materia à Sede Apoſtolica foret ordinatum, diſtrictè præcepimus, & mandavimus; & ut hujuſmodi noſtrum Decretum inviolabiliter obſervetur, voluimus, & declaravimus, contravenientes, pœnas privationis Dignitatum, & officiorum ſuorum, vocis activæ, & paſſivæ, facultatis concionandi, publicè legendi, docendi, & interpretandi, ipſo facto, abſque alia declaratione, incurrere, & nihilominus aliis etiam pœnis noſtro, & ſucceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum arbitrio infligendis, ſubjacere; libroſque, quos ex tunc deinceps, contra dicti noſtri Decreti tenorem edi contingeret, abſque alia declaratione, tanquam expreſſe prohibitos haberi; & Impreſſores, præter amiſſionem librorum, pecuniariis, aliiſque corporalibus pœnis juxta criminis gravitatem teneri. Noviſſimè tandem accepto per Nos in Oppido (Civitate nuncupato) Lovanienſi, quoſdam aſſertos Cornelii Ianſenii olim Epi-

ſcopi Iprenſis, executores ex teſtamento in lucem edi curaſſe librum, cu i titulus, Auguſtinus, ex profeſſo continentem, & tractantem materiam de Auxiliis, nulla penitus petita, vel obtenta à dicta Congregatione licentia illum imprimendi; ejuſque operis occaſione Patres Societatis Ieſu, nonnullas in Civitate Antverpien. de eadem materia tractantes Theſes, pariter abſque licentia ejuſdem Congregationis, imprimi curaſſe; opinioneſque Ianſenii in prædicto libro contentas oppugnaſſe; rurſuſque nonnullas alias, orationes, ſcripturas, Epiſtolas, Theſeſque in calce infraſcripti Decreti noſtri, tunc regiſtratas, tam pro dicti libri Ianſenii, quam Theſium à Patribus Ieſuitis editarum defenſione impreſſas fuiſſe, non ſolùm contra prædictorum Decretorum prohibitionem, ſed etiam in grave ſcandalum, & offenſionem Eccleſiæ Catholicæ: Nos ut malis ejuſmodi imminentibus quanto citius occurreretur, & ne impoſte-

poſterum ullus auderet dictis Decretis contraire, per aliud Decretum in alia plena, & generali Congregatione ejuſdem Sanctæ Romanæ, & Vniverſalis Inquiſitionis coram Nobis die prima Auguſti proximè præteriti habita, inhærendo prioribus Decretis à Paulo prædeceſſore, & à Nobis, ut ſupra editis, pro tunc dictum librum Ianſenii, cui titulus; Auguſtinus, Lovanii impreſſum, nec non Theſes à Patribus Societatis Ieſu Antverpiæ in lucem editas; aliaſq; ſcripturas in calce poſterioris noſtri Decreti hujuſmodi regiſtratas, jam vigore anteriorum ſupradictorum Decretorum prohibitas, de novo prohibuimus, ac pro prohibitis omnino haberi voluimus; Mandavimuſq; ſub pœna excommunicationis, ipſo facto incurrendæ, ne quis cujuſcunque ſtatus, gradus, conditionis, & qualitatis, etiam ſpeciali & ſpecialiſſima nota dignæ, librum, & Theſes prædictas, aliaſque ſcripturas, ut ſupra, abſque dictæ Sedis licentia in dicta Congregatione Sancti

 officii

officii obtinenda, retinere, & legere poſſet. Mandavimus inſuper omnibus, & ſingulis, cujuſvis Religionis, Ordinis, & Dignitatis, Abbatiali, Epiſcopali, Archiepiſcopali, & Patriarchali dignitate ſuffultis, Collegiis, & Vniverſitatibus, ſub prædictis, ut ſupra, excommunicationis, ipſo facto incurrendæ, Interdicti Eccleſiaſtici, reſpectivè, aliiſque, arbitrio noſtro, pœnis, infligendis, etiam corporalibus, ne in poſterum auderent imprimere, nec quoquo modo in lucem edere libros, Tractatus compoſitiones, ex profeſſo, vel incidenter, etiam ſub prætextu commentandi Divum Thomam, ſeu, in Philoſophicis, agendi de concurſu cauſæ primæ cum ſecunda, & præſertim defendendi, aut impugnandi librum dicti Ianſenii, cui titulus, Auguſtinus, vel Theſes Patrum Societatis Ieſu, aliaſque ſcripturas in calce dicti poſterioris noſtri Decreti, ut præfertur, regiſtratas, & prohibitas, aut alia quavis occaſione, vel modo de materia Auxiliorum divinorum,

norum, ſeu de gratia, & libero arbitrio tractantes, ſine expreſſa licentia à nobis in dicta Congregatione Sancti officii obtinenda, donec aliud in hac materia à Sede Apoſtolica prædicta foret ordinatum. Abſolutionem vero à prædicta excommunicatione, necnon interdicti ſuſpenſionem, & relaxationem, Nobis, & dictæ Congregationi reſervavimus; Non obſtantibus quibuſcumque privilegiis, etiam Sanctæ Cruciatæ, Iubilæi (etiam generalis) & facultatibus Miſſionariorum, ac aliis à dicta Sede emanatis, ſeu emanandis; quibus omnibus in hac parte derogavimus: Voluimuſque ea omnia ſuum plenarium ſortiri effectum; omneſque contrafacientes, ut ſupra, ligare, nec quemquam excuſari poſſe, etiam ſub prætextu, quod anteriora Decreta Pauli prædeceſſoris, & noſtra, alias, ut præfertur edita, non forent in Provinciis intimata, vel uſu recepta. Irritum quoque, & inane decrevimus quicquid ſecus ſuper his à quoquam quavis aucto-

ritate ſcienter, vel ignoranter contingeret attentari; Contrariis quibuſcunque non obſtantibus. Et ne præmiſſorum ignorantia poſſet ab aliquo prætendi, voluimus, ut poſterius noſtrum Decretum hujuſmodi, ſeu illius exemplum, ad Valvas Baſilicarum S.Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in Acie Campi Floræ, affixum, omnes ita arctaret, & afficeret; ac ſi unicuique perſonaliter intimatum foret. Nota vero librorum, & ſcripturarum prohibitarum, in calce poſterioris Decreti noſtri hujuſmodi regiſtratarum, hæc eſt. Liber cui titulus, Auguſtinus, impreſſus Lovanii Typis Iacobi Zegeri Anno 1640. & Pariſiis 1641. Theſes Theologicæ de Gratia, libero arbitrio, & Prædeſtinatione, Antverpiæ apud Ioannem Meurſium Anno 1641. Cornelii Ianſenii Iprenſis Epiſcopi, &c. Laudatio Funeralis dicta à R. Fratre Ioanne à Lapide, &c. Lovanii, Typis Bernardini Maſii, &c. Epiſtola idiomate Hiſpano, All' Eminentiſſimo

tiſſimo, y Reverendiſſimo Señor Cardinal de la Cueva de la Congregacion de la S. Inquiſicion, Por el P. Pedro Bivero de la Compania de IESVS Predicador del Señor Cardenal Infante ; Data in Bruxellas 26. Henero 1641. Memoriale idiomate Hiſpano Cardinali Infanti Hiſpan. incipien. Sereniſſimo Señor, & finień, Como es V. Cathol. Real. A. Libellus, cui titulus, Humilis, & ſupplex querimonia Iacobi Zegers Typograph. Lovan. adverſus Libellum R. P. S. I. Regiæ Capellæ Bruxell. Concionatoris, & Theſes PP. Societatis, Lovanii apud Iacobum Zegers Anno 1641. primæ, ſecundæ,& tertiæ editionis. Memoriale ad Eminentiſſimum Cardinalem de la Cueva, circa Querimoniam frivolam Ianſenianam,&c. contra Theſes Theologicas, & Libellum ſupplicem, &c. ejuſdem de eodem tela ingeſta, & regeſta. Theſes Theologicæ, Apologeticæ, & miſcellaneæ adverſus doctrinam Cornelii, &c. ſub prætextu querimoniæ Typographi

Lova-

Lovanienſis, editionis ſecundæ, &c. Antverpiæ apud Ioannem Meurſium Anno 1641. Libellus, cui titulus, Auguſtini Hipponenſis, & Auguſtini Iprenſis, de Deo omnes ſalvare volente, &c. Homologia, &c. Lovanii apud Iacobum Zegers Anno 1641. Epiſtola Liberti Fromondi, & Henrici Caleni Lovanii 16 Iunii 1641. R. P. Societ. Ieſu Lovan. incipien. Theſes veſtras. Epiſtola Profeſſorum S. Thom. Colleg. Societ. Ieſu Lovan. Liberto Fromondo, & Henrico Caleno, incipien. Gratias agimus, &c. Epiſtola, cui titulus, Petrus Biverus Doctoribus Ianſenianis, &c. Ad rem, Ad rem, &c. incipiens Ad rem, Amici, &c. Somnium Hipponenſe, ſive de Controverſiis, &c. Relatore Phyletimo S. T. Baccal. Formato, Pariſiis Anno 1641. Inſuper omnes alii libri, Opuſcula, Epiſtolæ, Orationes, Theſes, &c. aliaque omnia tam edita hucuſque, quam imprimenda; tam contra, quam pro Cornelio Ianſenio, ac Patribus Ieſuitis. Cum

autem

autem ex diligenti, & matura ejuſdem libri, cui titulus, Auguſtinus, lectione, poſtmodum compertum fuerit, in eodem libro multas ex propoſitionibus à prædeceſſoribus noſtris olim, ut præfertur, damnatas, contineri, & magno cum Catholicorum ſcandalo, & auctoritatis dictæ Sedis contemptu, contra præfatas damnationes, & prohibitiones defendi; Nos huic malo, in ſcandalum totius Reipublicæ Chriſtianæ, & Fidei Catholicæ perniciem, vertenti, opportunum remedium adhibere volentes; Conſtitutionis Gregorii, ac Pauli prædeceſſorum prædictorum noſtrorum, nec non Decretorum hujuſmodi totos, & integros tenores, ac Datas etiam veriores præſentibus pro totaliter expreſſis, & inſertis habentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac perpetuo valitura Conſtitutione ejuſdem Pii, & Gregorii prædeceſſorum, hujuſmodi Conſtitutiones prædictas, omniaque, & ſingula in eis

 con-

contenta, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium, perpetuo confirmamus, & approbamus; librumque prædictum, cui titulus eſt, Auguſtinus, Articulos, opiniones, & ſententias in dictis Conſtitutionibus reprobatas, atque damnatas, ut à Nobis compertum eſt, continentem, & renovantem; aliaque omnia opera præſentibus noſtris litteris ſubinſerta, quæ aliis ſub poſteriori Decreto noſtro prædicto regiſtratis, per præſentes addimus, atque adjungimus, eadem auctoritate, per præſentes omnino prohibemus, ac pro vetitis, & prohibitis haberi volumus, & mandamus. Iubentes inſuper ſub omnibus pœnis, & cenſuris in prædicta Conſtitutione Pii prædeceſſoris, contentis (à quibus, nullus Romano Pontifice inferior, excepto mortis articulo, abſolvere contrafacientes poſſit) ne quis cujuſcumque conditionis, & qualitatis ſit, etiam ſpeciali; & ſpecialiſſima nota, & expreſſione dignus, de prædictis, ut ſupra, damnatis, & in prædicto libro

con-

contentis, aliiſque (ut infra) ſubinſertis, Articulis, Opinionibus, ſententiis, libellis, orationibus, ſcripturis, Epiſtolis, Theſibus, quoquo pacto loqui, ſcribere, & diſputare audeat, Librumque, & alia prædicta penes ſe retinere, vel legere præſumat; Remanente nihilominus in reliquis in ſuo robore poſteriori Decreto à Nobis in Sacra Supremæ, & Vniverſalis Inquiſitionis Congregatione, ut præfertur, edito; Decernenteſque ſic, & non aliàs in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Interpretes, Doctores, Academias, Vniverſitates, & Studia generalia, aliaſque perſonas, Iudices Ordinarios, delegatos, mixtos, etiam Nuntios noſtros, & Sedis prædictæ, ſublata eis, & eorum cuilibet, qualibet, aliter judicandi, & interpretandi, ac gloſſandi, & decidendi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere; Irritumque & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter attentatum forſan eſt hacte-

nus, vel impoſterum contigerit attentari. Non obſtantibus, omnibus, quæ in dicto noſtro poſteriori Decreto voluimus non obſtare, Cæteriſque contrariis quibuſcunque. Opera vero addita aliis, in calce poſterioris noſtri Decreti, ut præfertur, regiſtratis, & prohibitis, ſunt, ſequentia, videlicet, Liberti Fromondi Sacræ Theologiæ Doctoris, &c. Brevis Anatomia hominis, Lovanii apud Iacobum Zegers, &c. Anno 1641. Conventus Africanus, ſive diſceptatio Iudicialis apud Tribunal Præſulis Auguſtini, &c. enarratore Artemidoro Oneirocritico, A Rouen, Ches Nicolas de Montaigne Anno 1641. Memorial Au Roy incipiens, Iean Ianſenius Chanoine, &c. & finiens, contra illa duo Decreta Summorum Pontificum, &c. Item atteſtatio Notarialis, &c. incipiens, Ego infraſcriptus, & finiens, Petrus Mintaert Notarius. Approbatio ſub nomine nonnullorum Theologorum ex variis Religionibus, tam Ordinum Monachalium,

quam

quam mendicantium, nec non Archiepiſcopi Philippenſis, aliorumve Theologorum Clericorum Sæcularium, Doctrinæ Cornelii Ianſenii in dicto libro Auguſtinus, contentæ, incipiens. Quid cenſendum ſit de Doctrina in opere Reverendiſſimi D. Cornelii Ianſenii Epiſcopi Iprenſis fel. memor. nuncup. Auguſtinus, contenta, patebit ex ſubſequentibus atteſtationibus Doctiſſimorum virorum in Belgio, & alibi exiſtentium, &c. & finiens: Et me publico, & Apoſtolico, ac dictæ Vniverſitatis Notario, & Scriba jurato, Quod atteſtor, Petrus Mintart Notarius. Vt autem præſentes noſtræ litteræ, omniaque, & ſingula in eiſdem litteris, ut ſupra contenta ad omnium notitiam deducantur, nec illarum ignorantia ab aliquo allegari poſſit, volumus eaſdem præſentes noſtras litteras, ſeu earum tranſſumptum, etiam impreſſum (cui manu Notarii publici ſubſcripto, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitu-

tæ munito, plenam ubique locorum, & tam in judicio, quam extra illud fidem adhiberi decernimus) in Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ Valvis, atque in Acie Campi Floræ per aliquos ex Curſoribus Palatii Apoſtolici publicari, & affigi, earumque copiam inibi affixam dimitti, publicationemque, affixionem, & copiæ affixæ dimiſſionem hujuſmodi in omnibus, & quoad omnia ſufficere, & pro ſolemni, & legitima haberi, nec aliam publicationem in Regnis, Provinciis, Civitatibus, Oppidis, & locis requiri, aut expectari debere, omneſque, & ſingulos perinde arctare, & afficere, ac ſi unicuique nominatim, ac perſonaliter intimatæ, atque præſentatæ fuiſſent. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ confirmationis, approbationis, additionis, adjunctionis, prohibitionis, juſſionis, Decreti, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare præſumpſerit,

pſerit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo primo, Pridie Nonas Martii, Pontificatus Noſtri Anno Decimo nono.

E. DAT.

Viſa de Curia P. Gentilis.

F. Morolus.

P. Ciampinus.

Anno à Nativitate D. N. IESV CHRISTI *Milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo tertio, Indictione undecima, die vero* 19 *Iunii, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D.* VRBANI *Divina Providentia Papæ VIII. Anno ejus vigeſimo, ſupradicta Conſtitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & cancellariæ Apoſtolicæ, atque in Acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Io. Baptiſtam Ricium ejuſdem Sanctiſſ. D. N. Papæ, ac Sanctæ Inquiſitionis Curſorem.*

Atteſtor

ATteſtor Ego Io. Antonius Thomaſius Supremæ, & univerſalis Inquiſitionis de Vrbe Notarius à Matrice actorum Pii V, & Gregorii XIII, F. R. nec non Smi. D. N. Vrbani Papæ VIII, quæ in Archivio ejuſdem Supremæ, & univerſalis Inquiſitionis conſervantur, me extraxiſſe, ſeu tranſcripſiſſe de verbo ad verbum, & deinde diligenter collationaſſe præſens Exemplar, atque in omnibus, & per omnia cum prædictis ut ſupra ad amuſſim concordare. In quorum fidem præſentes ſubſcripſi, & ſigillo Sanctæ Rom. & Vniverſalis Inquiſitionis munivi hac die vigeſima prima Julii Milleſimi ſexcenteſimi quadrageſimi quarti.

Ita eſt.

Io. Antonius Thomaſius
Sanctæ Rom. Vniverſalis Inquiſitionis Notarius.

Locus Sigilli S. Congregationis S. Rom.
& Vniverſalis Inquiſitionis.

Feria

Feria v. die xvi. Iunii M. DC. XLIV.

IN Generali Congregatione Sanctæ Romanæ & univerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico apud Sanctum Petrum, coram Sanctiſſimo Domino noſtro D. Vrbano Divinâ providentia Papa octavo, ac Eminentiſſimis & Reverendiſſimis Dominis Cardinalibus contra hæreticam pravitatem in tota Republica Chriſtiana Generalibus Inquiſitoribus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

CVm poſt publicatam Bullam Sanctiſſimi Domini noſtri contra librum Cornelii Ianſenii, olim Epiſcopi Iprenſis, cui titulus Auguſtinus, excitatæ fuerint variæ difficultates occaſione diverſitatis exemplarium Bullæ præfatæ, & aliorum, de quibus in nonnullis libellis divulgatis: cumque per Ioannem Sinichium & Cornelium Papium Doctores Vniverſitatis Lovanienſis fuerint præſentatæ litteræ ejuſdem Vniverſitatis, nec non porrectus ſupplex libellus Sanctiſſimo Domino noſtro pro dictæ Bullæ veritate, & intentione Sanctitatis ſuæ circa illam indaganda: Idem Sanctiſſimus litteras & libellum præfatum Sacræ Congre-

gationi Supremæ & univerſalis Inquiſitionis remiſit,ut per eam de contentis in illis informaretur, prout ſucceſſivè informatus mandavit per Eminentiſſimos ac Reverendiſſimos D D. Cardinales Bernardinum Spadam, Ioannem Baptiſtam Pamphilium, & Lælium Falconerium, tres ex Supremis Inquiſitoribus, antedictos Sinichium & Papium audiri, & deinde Sanctitati ſuæ ab eis deducta referri. Qui quidem Domini Cardinales, in executionem dicti mandati, præfatos Doctores verbo & ſcripto, multa deducentes, tum congregatim, tum privatim audiverunt, eaque omnia in præfata ſuprema & univerſali Congregatione prius communicata, ac ibi pluries diſcuſſa, una cum voto ipſius Congregationis Sanctiſſimo Domino Noſtro diligentiſſimè retulerunt. Sanctitas vero Sua, audita relatione & voto præfatis, nec non omnibus maturè perpenſis & conſideratis; mandavit ex Archivio ejuſdem Congregationis, & ex Matrice actorum, quæ in eodem Archivio conſervantur,

vantur, extrahi ſive tranſcribi,& diligenter collationari, ac imprimi exemplar Bullæ præfatæ, illudque ſic extractum, collationatum & impreſſum, eiſdem Sinichio & Papio, per ſupradictos D D. Cardinales Spadam, Pamphilium,& Falconerium conſignari, ipſiſque inſuper Sinichio & Papio intimari,& ſignificari: Suæ Sanctitatis mentem & voluntatem eſſe, ut eidem exemplari ſic conſignato fides adhibeatur,& ab omnibus Chriſti fidelibus Bullæ hujuſmodi omnino pareatur, ſub pœnis & cenſuris in ea contentis: & Demum ſuper dubitationibus, difficultatibus,ac querelis occaſione præfatæ Bullæ quoquo modo excitatis vel excitandis, perpetuum ſilentium imponi, prout impoſuit, & ita, &c. Non obſtantibus omnibus & quibuſcunque in contrarium adductis & deductis, &c. Inſuper Sanctitas Sua mandavit juxta ſenſum præfatum ſcribi per eandem S. Congregationem Nuntiis Apoſtolicis ac locorum Ordinariis, & expediri etiam litteras ad Guber-

 nato-

natorem Flandriæ, & Vniverſitatem Lovanienſem, & ad alios, &c.

Fidem facio Ego Notarius publicus infraſcriptus, qualiter die XXIX *Iulii* M DC XLIV. *in executionem ſupra ſcripti Decreti fuit à ſupra nominatis Eminentiſſimis & Reverendiſſimis* D D. *Cardinalibus Spada, Pamphilio, & Falconerio, datum & cum effectu conſignatum in propriis manibus* D D. *Ioannis Sinich & Cornelii Papii, Profeſſorum Vniverſitatis Lovanienſis, exemplar Bullæ Sanctiſſimi Domini noſtri Vrbani Papæ Octavi, contra Librum quendam Reverendiſſimi Cornelii Ianſenii olim Epiſcopi Iprenſis intitulatum Auguſtinus, & alios libros & opuſcula contenta in eadem Bulla: iiſque ab eiſdem Eminentiſſimis* D D. *Cardinalibus intimatam & ſignificatam Suæ Sanctitatis mentem & voluntatem, ut in præfato Decreto, præſentibus teſtibus opportunis, & cum aſſiſtentia Reverendiſſimi* D. *Franciſci de Albizis ejuſdem Sanctæ univerſalis inquiſitionis Aſſeſſoris. In quorum fidem me ſubſcripſi, & ſigillo præfatæ ſanctæ Inquiſitionis munivi hac die trigeſima Iulii Anni milleſimi ſexcenteſimi quadrageſimi quarti.* Et erat ſubſcriptum. *Ita eſt. Ioannes Antonius Theomaſius præfatæ S. univerſalis Inquiſitionis Notarius. Et appoſitum ſigillum S. Congregationis.*

BRE-

B R E V I A
S. D. N. VRBANI PAPÆ VIII,
Pro Conſtitutione contra Corn. Ianſenii Auguſtinum, à ſe edita.

Dilecto filio, nobili viro
FRANCISCO DE MELLO,
Belgii Gubernatori

VRBANVS PP. VIII.

D*Ilecte fili, nobilis vir, ſalutem*, &c.

Aſſiduè conatur humani generis hoſtis diſcordiarum cuniculis viam ſibi ad Eccleſiam invadendam fraudulenter aperire. Illa autem diſſidia attentius fovere ſolet, quæ circa religionis articulos contingunt, ſi præſertim hujus S. Sedis Conſtitutionibus adverſentur; inde enim publicæ tranquillitati, pariterque animarum ſaluti graviſſimum infertur damnum. Nos tanto malo occurrere pro paſtorali muneris debito ſatagentes, Librum Cornelii Ianſenii, cui titulus eſt Auguſtinus, Theſes Patrum è Societate Ieſu, aliaſque lucubrationes prædicti libri occaſione in lucem editas jam dudum prohibuimus. Sed quia ſecus, ac decuit, hujuſmodi noſtra decreta ab aliquibus excepta

 ſunt,

ſunt, propterea rem totam diligentius perpendendam cenſuimus. Et cum in prænarrato Libro multas Propoſitiones, à Deceſſoribus noſtris damnatas, contineri, ac defendi compertum fuerit, eorumdem Pontificum Conſtitutiones peculiari diplomate confirmavimus, ipſumque Ianſenii Librum, ac reliqua opera noſtris inſerta literis reprobavimus Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo primo, pridie nonas Martii. Quæ ſanè noſtra Conſtitutio die 19 Iunii anno M DC XLIII affixa in Vrbe ac publicata fuit. Etenim nos Ianſenii exiſtimationi proſpicientes, ejuſmodi publicatione per id temporis ſpatium ſuperſederi mandavimus, ea ſpe freti, ut Ianſeniani Apoſtolicis decretis, quæ antè vulgata fuerant, tandem acquieſcerent. Nunc quorumdam contumaciam eò proceſſiſſe, non ſine ingenti animi ægritudine, audivimus, ut prædictam Conſtitutionem falſitatis, inſimulare iniquiſſimè audeant; hoc ſcilicet prætextu, quod veri diplomatis publicatio tamdiu dilata non fuiſſet. Illud etiam objiciunt, in ejuſdem exemplo, Colonienſibus typis vulgato, diverſum apponi annum, hoc eſt, M DC XLII. Quid autem præjudicii editio illa parere poteſt Romanæ impreſſioni, quæ ſuo originali ad amuſſim congruit? nam quod de mendis, quæ typographorum incuria irrepſerunt, adducitur, reſponſione omnino non eget, cum errores inter imprimendum admiſſos quivis facile per ſe dignoſcat. Nunc igitur Apoſtolicas ipſas litteras executioni de-

man-

mandari plurimum optantes, à Nobilitate tua majorem in modum petimus, operam ſedulò adhibeas, ut Conſtitutioni noſtræ, ea, qua par eſt, obedientia penitus deferatur, atque adverſus illos, qui Pontificia juſſa detrectaverint ſtrenuè Apoſtolicæ auctoritatis propugnatorem te præbeas. Minimè te hortamur ut quemadmodum Pii V, & Gregorii XIII, hac ſuper re Conſtitutiones obſequenter excipi, ac prompte ſervari prædeceſſores tui diligenter curarunt, ita Nobilitas tua illorum veſtigiis inſiſtens hoc idem præſtet: ſatis enim te procul dubio innata pietas excitabit, quæ non minus quàm ſanguinis ſplendor, aut prudentiæ laus ingentia tuo nomini decora comparavit. Quibus certe officiis noſtram ſollicitudinem conſolaberis, iiſdem Eccleſiæ afferes ſolatium, & præcipuam erga commune bonum propenſionem teſtaberis. Quod autem caput eſt, rem perficies Deo apprimè gratam, à quo diuturnam felicitatem precamur Nobilitati tuæ, & paternam Benedictionem intimo cordis affectu impertimur. Datum Romæ die 24 Octobris M DC XLIII.

Venerabili Fratri
ARCHIEPISCOPO MECHLINIENSI
URBANUS PP. VIII.

VIncula Chriſtianæ charitatis, quæ animos mutuo obſtringunt, non ſine ingenti damno diſrumpi perſpectum eſt, dum ob acriter concitatas

tatas in rebus ad Catholicam fidem pertinentibus controverſias ingenia traducuntur in partes. Ac proinde ad tollendas diſſenſiones, quæ ob editum Cornelii Ianſenii Librum, qui inſcribitur Auguſtinus, exortæ fuerant jam pridem ſuper nonnullis concluſionibus in diſputationem vocatis, ſcribendi, atque diſputandi facultatem interdiximus: & deinde peculiari Conſtitutione ipſum Ianſenii Librum, quippe qui opiniones à Pio V, & Gregorio XIII, Prædeceſſoribus noſtris damnatas, continere & tueri deprehenſus fuit, omnino reprobavimus, pridie nonas Martii M DC XLI. Quæ Conſtitutio 19 Iunii M DC XL I I I publicata in Vrbe fuit. Pontificiæ tamen ſollicitudinis zelum, contra quam ſperabamus, parum apud quoſdam profeciſſe audivimus, & quemadmodum par eſt vehementer doluimus. Aliqua enim ad falſitatem diplomatis indicandam, non minus leviter, quam impudenter objiciunt; de protractu illius publicationis, de anno in Coloniæ exemplaribus immutato, ac erroribus incuria typographi exortis; quæ omnia quanti ponderis ſint, unuſquiſque perſpicit. In tam aperta ipſorum contumacia tuæ vigilantiæ officia elucere cupimus, ut quam in eximia, qua polles, pietate ſpem poſuimus, illam primo quoque tempore in optatum gaudium convertas. Quamobrem enixè flagitamus, ut intolerabilem eorum arrogantiam coërceas, ipſoſque ad parendum Apoſtolicæ Sanctioni quoquo pacto compellas: non exiguus erga te noſtræ benevolentiæ cumulus accedet, ſi diligenter

operam

operam adhibueris, ut tam juſti voti compotes efficiamur, qui Fraternitati tuæ à bonorum omnium largitore jugem precamur felicitatem, & Pontificiam benedictionem ex animo impertimur. Datum Romæ 24 Octobris anno M DC XLIII.

Venerabili Fratri

ARCHIEPISCOPO CAMERACENSI

VRBANVS PP. VIII.

V*Enerabilis frater ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.*

Quàm grave Reipub. Chriſtianæ detrimentum portendant ingeniorum diſſidia, dum præſertim de rebus ad Catholicam fidem ſpectantibus quæſtio agitatur, jam pridem advertit Pontificum deceſſorum noſtrorum vigilantia; qui prolabentes in diſcrimen opiniones eruere, & excitatas diſcordiarum faces extinguere ſunt conati. Nos, qui animorum ſaluti, & omnium tranquillitati conſultum cupimus, eorumdem Pontificum veſtigiis inhærentes, quemdam Cornelii Ianſenii Librum, cui titulus Auguſtinus, alioſque ejus occaſione variis locis atque idiomatibus editos, noſtris primum decretis interdiximus, ac demum Apoſtolica Conſtitutione anno M DC XLI, pridie nonas Martii damnatos atque omnino prohibitos declaravimus.. Eò tamen proceſſit aliquorum audacia, ut veriſſimum hoc diploma, & ſanctæ Sedis oraculum leviſſimis prætextibus falſitatis inſimulare præſumant: qui quanto ſe

G piaculo

piaculo obſtringant, graviſſimæ cenſurarum pœnæ in eos inflictæ ſatis docent. Ex eorum autem pertinacia uberrimos poterit Fraternitas tua fructus percipere gloriæ, ſi, quemadmodum à Te petimus, illos in officio continueris, & Pontificio Præſcripto, qualibet ex parte obtemperare coëgeris: Tales equidem ab eximia tua virtute in hanc rem conatus exſpectamus, qui ſollicitudinis noſtræ ſolatia, & publicæ incolumitatis præſidia habeantur. Interea Omnipotentem precamur, ut Fraternitati Tuæ præſto ſit, cui Apoſtolicam benedictionem intimo cordis ſenſu impertimur. Datum Romæ ad S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die 24 Octobris M DC XLIII. Pontificatus noſtri anno XXI.

Signatum erat,

Iulius Roſpiglioſus.

Venerabili Fratri

EPISCOPO ANTVERPIENSI

VRBANVS PP. VIII.

V*Enerabilis frater ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.*

Qui aliquo erga hanc ſanctam Sedem obſervantiæ ſenſu præditi ſunt, ii magnopere mirantur, nonnullos ita à propria inſtitutione aberrare, ut quæ à Romano Pontifice ſtatuuntur temere deſpiciant. Id in Præſentia contingere plurimum dolemus, dum Conſtitutionem noſtram quæ ad prohibendos Cornelii Ianſenii & aliorum libros haud rectam

ctam doctrinam continentes anno M DC XLI, pridie nonas Martii condita à nobis fuit, noſtroque juſſu die 19 Iunii M DC XLIII. Romæ publicata, à quibuſdam Ianſenii aſſeclis impudenter, atque inanibus prorſus rationibus oppugnari audivimus. Propterea fraternitati tuæ injungendum cenſuimus, ut pro eximia, qua præſtas Paſtorali virtute, ac vigilantia omnino incumbas ut prædicti diplomatis præſcripto qualibet ex parte fiat ſatis. Scimus mentem tuam adeò pietatis zelo exardeſcere ut nihil ab illa quod à præcipua diligentia in præſenti opportunitate proficiſci valeat, quiſquam deſideraturus ſit. Tua ſane in hujuſmodi cauſſa officia fieri poſſunt hoc tempore propugnacula religionis, & ſolatia Eccleſiæ. Tantum decus adjungi cupimus nomini Fraternitatis tuæ, cui Apoſtolicam benedictionem in Domino impertimur. Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die 24 Octobris M DC XLIII. Pontificatus noſtri anno XXI.

Signatum erat,

Iulius Roſpiglioſus.

ACADEMIÆ LOVANIENSI
VRBANVS PP. VIII.

QVanta in opinionibus errorem & ſcandalum præferentibus progigni poſſit in Eccleſiam pernicies, cum exploratum omnibus ſit; illas invaleſcere haud ſinit proſpiciens cunctorum bono charitas Apoſtolica. Id cauſæ fuit, cur nos Pii V,

 & Gre-

& Gregorii XIII Conſtitutiones, quibus nonnullæ Theologorum ſententiæ reprobantur, peculiari diplomate confirmavimus, ſimulque Cornelii Ianſenii Librum, cui titulus Auguſtinus, aliaque diverſorum opera prohibuimus anno Incarnationis dominicæ MDCXLI, pridie nonas Martias. Cujus quidem confirmationis pariterque prohibitionis tenor die 19 Iunii anno MDCXLIII in Vrbe publicatus fuit. Minimè nos latet ea qua decuit reverentia à pleriſque veſtrum fuiſſe exceptam, quippe qui optime calletis virgam directionis in Pontificis dextra eſſe publicæ incolumitatis tutelam atque eorum judicem, quæ ad rectum ſalutis iter ſive conquirenda ſive vitanda ſunt. Ingenti tamen animi ægritudine audivimus aliquos non defuiſſe, quorum temeritas eò prolapſa eſt, ut prædictam Conſtitutionem tum ob prorogatum publicationis tempus, ac etiam quorundam interpunctionum & litterarum menda, tum ob immutatum in Colonienſi editione annum, inanibus ſcilicet argumentis, in dubium vocare & falſitatis arguere non ſunt veriti. Quàm alienum hoc à Lovanienſis Academiæ inſtitutione videatur, luculenter perſpiciet, quicumque illam ſemper fuiſſe perpenderit non minus pietatis, quàm doctrinæ celebritate conſpicuam & Pontificias ſanctiones non ſolùm exequi, ſed omni ſtudio tueri etiam ſolitam. Quamobrem confidimus fore, ut graviſſimum hoc negotium ſuo pondere expendentes, Iuſſibus noſtris ſedulo pareatis, neque patiamini ob effrenatam

tam quorumdam audaciam florentiſſimæ univerſitatis nomen tanta contumaciæ nota circumfundi. Quibus certè documentis conſuetum erga Nos obſequium declarabitis, iis veſtræ quoque tranquillitati conſuletis, nec parvam à veris Eccleſiæ filiis laudem conſequemini. Dirigat Conſilia veſtra, qui ſcientiarum Dominus eſt, voſque diu incolumes tueatur, quibus nos Paternam benedictionem impertimur. Datum Romæ 24 Octobris M DC XLIII.

ACADEMIÆ DVACENÆ
VRBANVS PP. VIII.

OMnipotentis imperium in Pontificia auctoritate deſpicitur, quotieſcumque Apoſtolicis Sanctionibus repugnatur. Quamobrem impudens aliquorum temeritas ſatis improbari non poſſit, qui Conſtitutionem de Cornelii Ianſenii, cui titulus Auguſtinus, aliorumque operibus ac libellis vitandis anno M DC XLI. pridie Nonas Martii à Nobis conditam &. M DC XLIII. die 19 Iunii in Vrbe publicatam falſitatis inſimulare vaniſſimis rationibus non ſunt veriti. Ob tam apertam eorumdem contumaciam ingenti planè ægritudine affecti fuimus, animo agitantes, quàm pernicioſo exemplo, & propriæ ſalutis diſcrimine id præſumant. Attamen non parum valet ad ſollicitudinem noſtram aliqua ex parte levandam illa fiducia, quam in bonorum zelo, & præſertim Duacenſis Academiæ pietate conſtituimus. Neque enim patiemini veteris gloriæ decora,

non tam doctrinæ quam religionis præſidio acquiſita inconſultis quorumdam opinionibus imminui. Proinde nobis pollicemur fore, ut qua par eſt veneratione noſtro diplomati, qualibet ex parte obtemperetis, voſque ejus laudis ſtudioſos oſtendatis, quæ communis quietis curatione, & debita erga hanc Sanctam Sedem obedientiâ comparari ſolet. Altiſſimum precamur, ut dirigat cogitationes veſtras in beneplacito ſuo, & præclaræ iſti univerſitati jugiter præſto ſit, cui nos Apoſtolicam benedictionem impertimur. Datum Romæ 24 Octob. M DC XLIII.

BRE-

BREVIA
S. D. N. INNOCENTII PP. X.
Pro Conſtitutionis PP. Vrbani VIII contra Auguſtinum Cornelii Ianſenii, &c. obſervatione & executione.

Dilecto Filio nobili viro

MARCHIONI CASTRI RODRICI,

Belgii Gubernatori

INNOCENTIVS PAPA X.

Ilecte Fili; Nobilis vir, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Quam ubique Chriſtianam religionem Catholica Majeſtas integram cupit, ac ſuis potiſſimum in Regnis diſſcindi non patitur, eadem ut in Belgicis Provinciis conformata, Apoſtolicæ Sedis præſcripto, in unitate ſervetur, Nobilitati tuæ non poſtremæ curæ eſſe Nobis tua pietas exploratiſſimum facit. Quam ob rem cum paucis abhinc annis contra Prædeceſſorum laudatæ memoriæ Pontificum Pii V, Gregorii XIII, ac Pauli V decreta excuſum Librum Auguſtinum inſcriptum, Cornelii Ianſenii Iprenſis olim Epiſcopi nomine, aliaſque eidem

eidem vel aſſerendo vel confutando, conſcriptas Diſſertationes Felicis recordationis Vrbanus VIII edita Conſtitutione prohibuerit, id Nobilitati Tuæ haud veremur ne pariter animo inſideat, ac iſtis in Provinciis, pro eâ, quâ præſtas authoritate, atque in Romanam Eccleſiam obſervantia,. Conſtitutionem ipſam religioſè, ac firmiter impleri, atque obſervari decernas & cures. Erit hoc tuæ in Deum, ac Regem teſtatæ fidei conſentaneum; erit populis in una doctrinæ conſenſione degentibus ſalutare, erit ditioni ipſi fructuoſum ac tutum; cui ſubtracta nimium quantum exitioſa regnis opinioſorum hominum malè ſana documenta ſeditiones neutiquam de more invehent, ac ſciſſuras. Et verò in iſthoc ab hac S. Sede vetito Ianſenii Libro Expreſſam noſcimus ac reaſſumptam doctrinam Michaëlis Baii, cujus improbatis opinionibus vehementer commotus Philippi II claræ memoriæ Regis animus eâ æſtuavit ſollicitudine ac zelo ut præcipuis ille monitis ſuo in Vrbe Oratori acriter præſcripſerit, impenſè ageret cum Pontificibus prædictis Pio, ac Gregorio, ut eas abolitas omnino vellent ac damnatas; eodemque ſtudio tranſmitti in Belgium impetravit Religioſum virum Franciſcum Toletum, conſecuto mox tempore S. R. E. Cardinalem; quo is ea de re Diplomata in Lovanienſi Academia publica fieri ac recipi ſedulò curaret. Summis adeo in hanc curam viribus enixuram confidimus Nobilitatem tuam, quæ cariſſimi in Chriſto Filii noſtri Catholici Regis, avita prementis ve-

tis veſtigia, & voluntatis ſeſe & gloriæ reſponſuram ſeriò reputaverit. A dilecto filio Abbate S. Anaſtaſiæ, qui has tibi à Nobis litteras reddet, plurima in hanc rem audies, cui non dubiam abs Te noſtro nomine fidem haberi percupimus. Accedis porrò hortator ipſe tibi ac ſuaſor & præcipuo nobis incremento lætitiæ Pontificiæ referes acceſſionem charitatis, atque ejus, quam largiſſimè impertimur, Apoſtolicæ benedictionis. Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die 2 Martii M DC XLV, Pontificatus noſtri anno 1.

Gaſpar de Simeonibus.

Venerabili fratri
ARCHIEPISCOPO MECHLINIENSI
INNOCENTIUS PP. X.

V*Enerabilis frater ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.*

Omni charitatis ope à Fraternitate tua contendimus, ut pro eo, quo præſtat in Apoſtolicam ſedem, cultu ac ſtudio, Conſtitutionem ſervari curet Deceſſoris noſtri Piæ recordationis Vrbani VIII, pridie Nonas Martii M DC XLI evulgatam, quo Cornelii Ianſenii Iprenſis olim Epiſcopi nomine, excuſus Liber Auguſtinus, aliaque multorum de eo ſcripta prohibentur; quorum improbatæ editioni ipſa adverſabantur laudatæ memoriæ Pontificum Pii V, & Gregorii XIII, ac Pauli V decreta. Equidem unam illam, quam uni Deo debemus in una fide

conſenſionem, fratrum altercationibus perire certum eſt, quos non ipſa regat ac firmet Rom. Sedis authoritas. Hanc ſane quamquam Fraternitati tuæ penitus cordi eſſe non ambigimus, quæ tamen Nos maxima hujus rei cura ſollicitat, æque maximam in tua pietate fiduciam collocare ſuadet, qua noſtræ has ad te voluntatis ac præceptionis litteras damus, ſperantes à tua potiſſimum Religione, ac doctrina adſtruendam fore S. huic Sedi obedientiam, in eaque tua opera ſalutarem inter Catholicorum animos charitatem conſtituturam: fraternitati tuæ Apoſtolicam benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ ſub annulo Piſcatoris die xx Februarii, M DC XLV. Pontificatus noſtri anno I.

Gaſpar de Simeonibus.

Venerabili fratri

ARCHIEPISCOPO CAMERACENSI

INNOCENTIVS PP. X.

V*Enerabilis frater ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.*

Cum non ita pridem Cornelii Ianſenii Iprenſis olim Epiſcopi nomine excuſus Liber, cujus inſcriptio Auguſtinus, aliaque eidem qua defendendo, qua oppugnando conſcripta opera præter laudatæ memoriæ Prædeceſſorum noſtrorum Pii V, Gregorii XIII, & Pauli V mentem præcipuis decretis ac conſtitutionibus expreſſam, non leves conflaſſe inter Catho-

Catholicos viros contentiones, ac graviores ne excitaret, plurimum timeretur, viſum proinde fuit felic. mem. Vrbano VIII Deceſſori noſtro ſcripta ejuſcemodi omnia, Librumque ipſum pœnis graviſſimis contra non obedientes indictis prohibere. Id vero quamquam ex Pontificio Vrbani ejuſdem diplomate, pridie Nonas Martii, anno reparatæ ſalutis M DC XLI edito fraternitati tuæ probè innotuiſſe arbitramur, atque una curæ fuiſſe ut Apoſtolicæ juſſioni in tua potiſſimum diœceſi ſedulo obtemperaretur, hortari tamen te, ac admonere voluimus, ut id peragere pro tua in hanc S. ſedem obſervantia, atque Eccleſiaſticæ conſenſionis & unitatis zelo quam diligentiſſime atque accuratiſſime inſiſtas, ſtatuaſque hujuſce rei integre componendæ eandem omnino eſſe, atque ipſius deceſſoris noſtram voluntatem. Fraternitati tuæ Apoſtolicam benedictionem ex animo impertimur. Dat. Romæ apud S. Petrum ſub annulo piſcatoris die 20 Februarii M DC XLV. Pontificatus noſtri anno primo.

Gaſpar de Simeonibus.

Venerabili fratri

EPISCOPO ANTVERPIENSI

INNOCENTIVS PP. X.

V*Enerabilis frater ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.*

Elapſis proximè annis, cum Liber Auguſti-

nus inſcriptus, Cornelii Ianſenii Iprenſis quondam Epiſcopi, nomine excuſus, multorum incendiſſet ingenia, eorumque præſertim, qui ejus doctrinam refellerent, vel tuerentur: animadvertens Vrbanus VIII fel. record. Deceſſor noſter acriora in dies augeri certamina, atque in libri, ſcriptorumque hujuſmodi impreſſione Conſtitutiones negligi laudatæ memor. Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum Pii V, Gregorii XIII, & Pauli V ea omnia, librumque ipſum, ſeveriſſimis pœnis adjunctis interdixit. Quod ſanè innotuiſſe fraternitati tuæ, curæque fuiſſe, ut ipſius Vrbani Conſtitutioni, pridie nonas Martii M DC XLI evulgatæ, in iſta præſertim Diœceſi obtemperaretur, proculdubio arbitramur. Noſtri autem Pontificatus tempore vehementer cupientes omnes diſſenſionum cauſas exſcindere, mandare tibi impenſe voluimus, ut voluntati noſtræ tuam operam adjungens, ita perficere ſuadeas, ut nihil inpoſterum ſuperiorum malorum timeatur, ac diviſa omnia, Charitatis, atque obedientiæ vinculo conſocientur, ea te prudentia virum ac pietate oſtendes, quem nobis perſpectum amantiſſimè complectimur ſemper, & Apoſtolica nunc benedictione largiſſimè muneramur. Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo piſcatoris, die 20 Febr. M DC XLV. Pontificatus noſtri anno primo.

Gaſpar de Simeonibus.

Venera-

EPISCOPO GANDENSI

INNOCENTIVS PP. X.

V*Enerabilis frater ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.*

Cum fel. record. Vrbanus VIII Deceſſor noſter acriter exortas audiſſet inter Catholicos viros diſſenſiones, eaſque augeri pertinacia, qua oppugnando, qua defendendo librum, nomine Cornelii Ianſenii, dum viveret Iprenſium Epiſcopi, cum titulo Auguſtinus, impreſſum, adeoque animadvertiſſet, neque librum, neque aliorum de eo contendentium opera, imprimi potuiſſe ſine injuria atque contemptu Apoſtolicarum Conſtitutionum Pii V, Gregorii XIII, & Pauli V ſanct. memor. Pontificum; ſuo is diplomate publicè expoſito, pridie nonas Martii M DC XL I. Librum, ceteraque opera, pœnis additis in contumaces graviſſimis, omnino prohibuit: quæ ut rectiſſimè ſancita, & nota eſſe fraternitati tuæ, & digna quæ obſervarentur viſa non dubitamus. At enim cum eadem in Nos conſervandæ unitatis voluntas ab Vrbano tranſierit, Pontificia te præceptione monere libuit, ut ſuperiore diligentia, accuratioreque, quam fieri poteſt ſtudio cumulum facias, ita ut deinceps Vrbani Conſtitutio, ubicumque tua ſeſe opera probare potis fuerit, obedientiæ complementum ferat à fraternitate tua, cui Apoſtolicè ex animo benedicimus. Datum Romæ

 apud

apud S. Petrum ſub annulo piſcatoris die 20 Februarii, M DC XL V. Pontificatus noſtri anno primo.

Gaſpar de Simeonibus.

Venerabili fratri

EPISCOPO BRVGENSI

INNOCENTIVS PP. X.

V*Enerabilis frater ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.*

Si quod ipſi nobis jure perſuademus ſerio hactenus fraternitas tua incubuit, ut quacumque tuæ ſeſe vires protendunt Deceſſoris noſtri felic. record. mem. Vrbani V I I I. Conſtitutioni pridie Non Martii M DC XL I editæ pareatur, qua excuſus Cornelii Ianſenii Iprenſium olim Epiſcopi Liber Auguſtinus inſcriptus, aliæque multorum ejus doctrinam vel probantes, vel rejicientes decertationes contra Apoſtolicæ ſedis præſcripta, ſummorumque Pontificum prædeceſſorum noſtrorum Pii V, Gregorii XIII & Pauli V decreta editæ prohibentur, pietati nos tuæ, zeloque ut decet gratulantes, impenſius mandamus, ut idem impoſterum eo ſtudio proſequaris; quo ſuus Romanæ ſedi cultus, atque obedientia ſervetur, & ſuccisis fratrum diſſenſionibus, qui conſequuntur pacis & unitatis fructus, quam uberrimè percipiantur, & hos è cœlo fraternitati tuæ peramanter apprecamur, & Apoſtolicam benedictionem largiſſimè impertimur. Datum Romæ apud

S. Pe-

S. Petrum ſub annulo piſcatoris die 20 Februarii, M DC XLV. Pontificatus noſtri anno primo.

Gaſpar de Simeonibus.

Venerabili fratri

EPISCOPO IPRENSI
INNOCENTIVS PP. X.

V*Enerabilis frater ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.*

Haud veremur quin fraternitas tua optime norit, quas inter Catholicos iſtarum partium diſſenſiones induxerit Liber typis excuſus Cornelii Ianſenii Iprenſium quondam Epiſcopi nomine ac titulo notatus Auguſtinus, futuras illas acerbiores, & exitiales Catholicæ fidei factiones erupturas, niſi recolendæ mem. Vrbanus VIII Deceſſor noſter, ex ea redolens, Librum ipſum cum aliis plurimis impreſſis ſcriptionibus, quarum fieri impreſſionem prohibuerant Conſtitutiones Laud. Mem. Pontificum Pii V, Gregorii XIII, & Pauli V publicis litteris pridie nonas Martii M D C XL I anno confectis apta obnitentibus irrogatione pœnarum provide vetuiſſet. In cujus juſſionis obſervantiam, ſi tu ut pariter credimus, diligenter incubuiſti, Nos qui de fratrum ſciſſuris intime torquemur, majorem adhuc à te curam ac vigilantiam requirimus, ut ubicumque vires aderunt, ceterum in tua maxime juriſdictione Conſtitutio deceſſoris noſtri ipſa pleniſſimè obſervetur,

opus

opus plane impleveris, & tuæ virtuti maximè conſentiens, & munere, quod nunc cum laude geris longè digniſſimum. Apoſtolicam benedictionem fraternitati tuæ amantiſſimè impertimur. Dat. Romæ apud S. Petrum ſub annulo piſcatoris die 20. Februarii M DC XLV. Pontificatus noſtri anno primo.

Caſpar de Simeonibus.

Venerabili fratri

EPISCOPO RVREMVNDI

INNOCENTIVS PP. X.

V*Enerabilis frater ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.*

Cum ad felic. record. Vrbanum VIII deceſſorem noſtrum allatum de controverſiis fuiſſet, quas Liber conſcriptus Auguſtinus Iprenſis olim Epiſcopi editus inter Catholicos excitarat, eaſque noſceret indies vehementer augeri, Librum ipſum, aliaque ſcripta, quæ felicis memoriæ Pii V, Gregorii XIII, & Pauli V decretis minime ſervatis impreſſa fuerant, graviſſimis in eos qui non obtemperarant pœnis indictis, omnino prohibuit: quæ plenius ex ejus literis, pridie nonas Martii M DC XLI publicè tranſmiſſis, innotuiſſe fraternitati tuæ arbitramur. Nos vero quoniam eodem Charitatis ardore animos integrè ſedari percupimus, & mutuam inter omnes concordiam revocari, noſtrum eſſe duximus pater-

na te

na te juſſione monere, ut diligentiæ hactenus impenſæ, quo Vrbani Conſtitutio obſervaretur, velis operam adjungere quam maximam, atque ita efficere ut ubique ac in tua præſertim juriſdictione omnia juxta deceſſoris, noſtramque mentem ita componantur, ut nullum reliquum ſit diſſenſionis, ac ſciſſuræ veſtigium. Et Apoſtolicam benedictionem fraternitati tuæ, aptam meritis, ampliſſimam elargimur. Dat. Romæ die 20 Februarii, M DC XLV. Pontificatus noſtri anno primo.

Gaſpar de Simeonibus.

Venerabili Fratri

EPISCOPO TORNACENSI

INNOCENTIVS PP. X.

V*Enerabilis frater ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.*

Ex libro Cornelii Ianſenii nomine, ac titulo Auguſtinus, annis abhinc paucis edito, illorumque operibus qui eundem impugnabant, aut tuebantur, pernicioſæ diſſenſiones inter Catholicos viros emerſerant, impendebantque majores, niſi felic. record. Vrbanus VIII Deceſſor noſter opportuna Libri, operumque hujuſmodi prohibitione juſtis indictis pœnis, caviſſet, ex litteris, hac de re publicè ab eo confectis, pridie Nonas Martii Anni M DC XLI, putamus hæc plenius innotuiſſe fraternitati tuæ, quam nec latuiſſe ambigimus, & Librum & opera

quæcumque ad eam doctrinam ſpectantia imprimi haud quaquam potuiſſe abſque crimine violatarum Conſtitutionum felic. Mem. Pii V, Gregorii XIII, & Pauli V. Ideoque non eſt cur dubitemus, quin hanc ipſam ab Vrbano editam amplexus fueris obſervarique curaveris; nec vero Nos curam iſtam deponere poſſimus, priuſquam fructum, quem ex ejuſdem obſervantia Conſtitutionis certiſſimum ſperamus; hoc eſt unanimitatem fratrum in tuto poſitam intelligamus, & ſollicitudini quidem tuæ robur adjicere juſſione hac noſtra voluimus quo majore id ſtudio perficere inſiſtas, teque in exemplum ponas vigilantiſſimi paſtoris cui jugem à domino fauſtitatem precamur & Apoſtolicam benedictionem ex animo elargimur. Dat. Romæ apud S. Petrum ſub annulo piſcatoris die 20 Februarii, M DC XLV Pontificatus noſtri Anno primo.

Gaſpar de Simeonibus.

Venerabili fratri

EPISCOPO NAMVRCENSI

INNOCENTIVS PP. X.

V*Enerabilis frater ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.*

Cum ex Libro prænotato Auguſtinus, conſcripto, ut præfertur à Cornelio Ianſenio Epiſcopo, dum viveret Iprenſium, itemque ex plurimis aliis ſcriptionibus oppugnantibus eundem librum, ſeu defen-

fendentibus quod factum conſtat, neglectis ſummorum Pontificum Pii V, Gregorii XIII, & Pauli V Conſtitutionibus, quæ ejuſcemodi materiæ diſſertationes evulgari non permittunt, graves inter Catholicos viros ortas fuiſſe contentiones, ac niſi quam primum occurreretur orituras graviores intellexiſſet piæ record. Vrbanus VIII Deceſſor noſter, ille & Librum ipſum & cætera hujus generis ſcripta omnino vetuit, pœnis in non obedientes graviſſimis conſtitutis: hæc ex ejus diplomate pridie nonas Martii M DC XLI publicè dato innotuiſſe putamus fraternitati tuæ, & ſeſe Apoſtolicæ juſſioni obedientem in ſua præſertim diœceſi præſtitiſſe. Verum ubi intellexeris de toto hoc malo penitus avertendo deque unitate inter filios conſtituenda, Nos æque, ac deceſſorem noſtrum paternè laborare, multumque pietati tuæ ac zelo tribuere validiſſimæ hæc pondus præceptionis apud te habitura, quo impenſius poſthac in obſervantiam Pontificiæ Conſtitutionis incumbas, nobis ſane perſuaſiſſimum eſt, fraternitati Tuæ Apoſtolicam benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo piſcatoris die 20 Februarii M DC XLV, Pontificatus noſtri anno primo.

Gaſpar de Simeonibus.

Venerabili fratri

EPISCOPO ODOMARENSI
INNOCENTIVS PP. X.

V*Enerabilis frater ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.*

Editum non ita pridem Cornelii Ianſenii, olim Iprenſium Epiſcopi, nomine Librum, cui titulus Auguſtinus varia ſtatim multorum conſecuta ſunt opera oppugnantium ejus doctrinam, vel defendentium, quamvis ejuſmodi quæſtionum libros imprimi vetitum fuerit, à fel. record. ſummis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris Pio V, Gregorio XIII,& Paulo V.Hinc porro viſæ non leves contentiones inter Catholicos excitari, acriores futuræ niſi piæ mem. Vrbanus VIII Deceſſor noſter opportuna tam libri,quam operum prohibitione, pœnis in contumaces conſtitutis graviſſimis occurriſſet: Totius rei notitiam fraternitatem tuam perſenſiſſe non dubitamus ex ipſius præſertim Vrbani litteris publicè datis pridie nonas Martii M DC XLI, iiſque ſedulo curaſſe ut in tua potiſſimum diœceſi obtemperaretur. Nos autem ſummo ejuſdem rei componendæ ſtudio incenſi, præceptionem tibi noſtram adjungimus, quam impoſterum exhibita in Apoſtolicam ſedem obſervantia, & Eccleſiaſticæ amore unitatis idem accuratius perſequi non prætermittas, & hoc apud nos cumules veriſſimum Tuæ religionis ac pietatis argumentum. Fraternitati Tuæ Apoſtolicam benedi-

benedictionem amantiſſimè impertimur. Dat. Romæ apud S. Petrum ſub annulo piſcatoris die 20 Februarii M DC XL V. Pontificatus noſtri anno primo.

Gaſpar de Simeonibus.

Theologis & Profeſſoribus
ACADEMIÆ LOVANIENSIS
INNOCENTIVS PP. X.

DIlecti filii ſalutem & Apoſtolicam benedictionem. Fundatam Dei ſanguine Eccleſiam, & afflantis è cælo Spiritus virtute corroboratam ipſa præſcribente Apoſtolica Sede, Religionis ac Fidei fundamenta capere, nec aliunde ſibi reliquam ſpem facere veritatis accerſendæ ac ſalutis, nemo vel minimum neget, qui ſe Catholicum non neget. Et veſtræ quidem florenti laude Academiæ, à qua Catholicam doctrinam continenter hauſit Chriſtianus orbis, religioſum hunc ſenſum hærere animis certum eſt, eoque perſuaſum conſtanter à vobis amplectendum Apoſtolicum Vrbani VIII Deceſſoris noſtri diploma, quo non ita pridem excuſum Cornelii Ianſenii Iprenſis olim Epiſcopi, librum, Auguſtinum inſcriptum, vetitum eſſe voluit, unaque reliquas, & propugnando illi & refellendo evulgatas diſſertationes: cui univerſim editioni ſummorum decreta Pontificum Pii V, Gregorii XIII, & Pauli V planè obſtiterant: ita nimirum & ſerio conſulit deceſſor Pon-

tifex Eccleſiaſticæ, cui minus obtemperatum fuerat, autoritati. Et proinde cavit ne ſubinde erumpentium in Eccleſia diſſidiorum turbine, ad pervicaciæ ſcopulum alliſæ naufragium facerent fratrum Charitas & Fides. Equidem leves animi gliſcente contentionibus contemptu, ſuæ magis impotentiæ velificati quam Deo, ſanam doctrinam non ſuſtinent, ſed ad ſua deſideria magiſtros ſibi coacervant prurientes auribus, & Romanæ Eccleſiæ, à qua una & reſponſa Fidei petuntur, & ſcita Religionis, obedientiam temerè detrectantes. Hanc vero perpetuo à vobis, dilecti filii, eidem perſanctè probatam, pro ea qua vos, de corde puro, & fide non ficta complectimur caritate, debita Conſtitutionis prædictæ obſervantia ſervandam curare in domino monemus, ac præcipimus, ut vere ex divino oraculo, filii ſapientiæ ſint cætus veſter, & ratio veſtra obedientia & dilectio: qua porro & Nos Apoſtolicam benedictionem vobis peramanter impertimur. Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo piſcatoris die 20 Februarii M D C X L V. Pontificatus noſtri anno primo.

Gaſpar de Simeonibus.

Theolo-

ACADEMIÆ DVACENSIS

INNOCENTIVS PP. X.

D*Ilecti filii ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.*
Inſignis veſtra Academia, quamvis ſingulorum ingenia ad ſtudia diſtribuat ſingularia, mores quidem ac inſtituta ad unitatem & concordiam univerſa temperavit: quotieſcumque verò in Catholicæ Religionis patrocinio, aut in Apoſtolicæ ſedi probando obſequio, experiri ſeſe contigerit, tum maximè vel in ipſo conſpectu orbis terrarum, incitare ſe virtus veſtra, & gloria conſuevit. Nos ſane gaudemus, diutinam hanc obſequentiſſimorum filiorum conſtantiam nunc recens neutiquam in vobis fuiſſe dimotam, in tuenda obſervandaque Conſtitutione felic. rec. Vrbani VIII Deceſſoris noſtri pridie Non. Martii M DC XLI publicata, in qua Librum, titulo Auguſtinum, ſub nomine impreſſum Cornelii Ianſenii Epiſcopi olim Iprenſium aliaſque multorum diſceptationes adſtruentium illum, aut oppugnantium, gravibus enunciatis pœnis, generatim interdixit: ut nimirum gemino occurreret piaculo, & violatæ, hujuſcemodi impreſſionibus Apoſtolicæ Iuſſionis prædeceſſorum ſummorum Pontificum Pii V, Gregorii X I I I, ac Pauli V & ſuccreſcentium indies diſſenſionum; quæ diſcrepantibus ingeniis, atque animis, nec dicta Apoſtolicæ ſedis audientibus, in non

levem

levem Religionis perniciem fuerant eruptura. Et quoniam in hujus Vrbanianæ Conſtitutionis obſervantia perſtare, fructum pollicetur certiſſimum, Catholicæ, quam nos conſtabilire omnino decrevimus, conſenſionis & unitatis admonendos vos eſſe duximus, paternaque præceptione compellandos, ut in hoc acrius deinceps intendere, laboreſque veſtros noſtræ ſolicitudini adjungere ne intermittatis ac ut filios amantiſſimos decet, mereri egregiè de hac ſancta ſede, adeoque reliquo de cætu recte ſentientium, qui veſtræ ſunt ſapientiæ famam atque obtemperationis ductum ſecuturi. Cujus ſane ob recens iſthoc experimentum, ſuo vos gremio arctiſſime in Domino ſemper complectetur parens Eccleſia; noſque indies magis, quibus par fuerit ornamentis, ac meritis inſtruemus. Apoſtolice interim ex animo vobis benedicimus. Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo piſcatoris die 2 Martii M DC XLV. Pontificatus noſtri anno primo.

Gaſpar de Simeonibus.

Vniverſitatis Sorbonæ Theologis, ac Profeſſoribus

INNOCENTIVS PP. X.

D*Ilecti filii ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.*

Et plurimis vos in rebus Apoſtolicæ ſedis patrocinium, & charitatem experti diu eſtis, Pontificatus noſtri tempore operam dabimus, non ut paria

paria tantum noſtra ſint reliquis beneficia, ſed multo, quod Deo annuente ſperamus, ampliora. Nunc vero ut res exigit, officium paternum noſtrum ad ſtudia veſtra, ad labores veſtros fructuoſe, ac feliciter in Domino componendos, conſervandoſque libentiſſime adjungimus. Non vos latet dilecti filii, quas Liber Auguſtinus inſcriptus ſub nomine Cornelii Ianſenii Iprenſium olim Epiſcopi typis editus, quantaſque diſſenſiones inter Catholicos viros, ejus doctrinæ adverſos, addictoſve excitarit, quot ea de cauſa ſcriptæ viciſſim diſceptationes in lucem prodierint, animorum acerbitates aperte indicantes: quam ſanè operum editionem conceptam fuiſſe, ac peractam reclamantibus Apoſtolicis Conſtitutionibus fel. mem. Pii V, Gregorii XIII, & Pauli V ipſi vos minimè ignoratis. Iam verò acriora quæ imminebant diſſidia piæ mem. Deceſſor noſter Vrbanus VIII recenti Conſtitutione pridiè nonas Martii M DC XLI, pœnarum denunciatione graviſſimarum adjuncta, eodem libro, eiſdem operibus generatim interdictis ſuſtulit, aut compreſſit. Quam ejus mentem auctoritate ſanctæ hujus ſedis, quæ unica fidei arbitra eſt, ac magiſtra, quin vos pro veſtra religione, ac pietate ut rebus ipſis congruentem, ac tempori amplectendam, ac ſervandam cenſueritis haud ſane ratio eſt, cur dubitemus. Voluimus tamen alacritati veſtræ juſſionem hanc noſtram accedere, ut cum ſumma, qua ducimur voluntas, & cura pacis unitatiſque retinendæ (quæ bona in vobis cujuſlibet obſervantia conſtitu-

K tionis)

tionis) cognita patentius fuerit, majore deinceps ſtudio idem perſequentes laudem veſtram novo hoc merito illuſtriorem ipſi faciatis, quos ut ſapientia & doctrina præire pariter infirmis fratribus exemplo, & quidem ſalutari decet. Vniverſis vobis, ac itidem ſingulis Apoſtolicam benedictionem amantiſſimè impertimur. Datum die 20 Febr.

Gaſpar de Simeonibus.

Ad Magiſtrum GVILIELMVM AB ANGELIS S. Theol. Doctorem, & in Lovanienſi Academia Profeſſorem.

INNOCENTIVS PP. X.

DIlecte Fili, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Probat ſeſe inſigniter Orbi Catholico, dignè in te conformata Religioni doctrina; cui & jugiter, ab ipſo in Nos, atque Apoſtolicam Sedem, obedientiæ cultu, meritam laudem, ſolidumque decus accerſis ac paras. Teſtaſ, quæ perſpicit, ejus rei exempla, pari muneretur teſtimonio Romana Eccleſia; ejuſque virtuti lucem cumulet, cujus ingenium in luce gradiens, obſequitur veritati. Et verò exploratum id nobis liquidò eſt, in ipſa, quam præfers continenter, ſolicitudine, & cura, ut Sanctæ hujus Sedis Decretis, ac mandatis obtemperetur, quæ contra Ianſenii Librum, Auguſtinum inſcriptum, ritè jam anteà prodiêre. Quibus ſane Decretis, ſua ut conſtet vis, atque obedientia deferatur, conſtanter volumus:

volumus : quod certè, qui in Eccleſiæ gremio ſunt filii, ſi detrectent, in dedecus ſeſe, ac perniciem induiſſe non obſcurè ſentient. Equidem ab inclyta iſta Lovanienſi Academia, Noſtræ ac Sanctæ Sedis menti ut pareatur, haud dubiè exſpectamus; in quam, ut plurima ſemper à Romana Eccleſia merita extiterunt, ita neutiquam in poſterum deeſſe eadem volumus, quæ illa, ut confidimus, in dies magis ſataget promereri. Tibi interim, Dilecte Fili, tam egregio incenſe ſtudio, Pontificiam noſtram benevolentiam exhibemus, & Apoſtolicam benedictionem impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub annulo Piſcatoris, die 7 Iulii M DC XLVI. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

Gaſpar de Simeonibus.

Venerabili fratri

LEOPOLDO GVILIELMO ex Archiducibus Auſtriæ, Epiſcopo Argentinenſi,

INNOCENTIVS PP. X.

V*Enerabilis frater, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.*

Spectatus Nobis per omnia in fraternitate Tua Catholicæ religionis cultus, ejuſque ſervandæ ac tuendæ accuratus ac ſollicitus zelus, ingenitus ille Auſtriaco generi ac plane coalitus, exemplo nunc ſeſe præcipuo probat, quod nuper dilectus filius Abbas S. Anaſtaſiæ datis ad nos litteris retulit, de tua

nimirum provida cura, atque opera, ut Apoſtolicæ Sedis mandatis obtemperetur, in iis quæ ad Ianſenianam doctrinam ſpectant: utque ad Eccleſiarum in Belgio Epiſcopatus, apti viri, atque Apoſtolicis decretis, illiſque præſertim quæ Catholicam fidem reſpiciunt, obſequentes, ſine mora nominentur. Hæc ſanè omnia ſingulari noſtrum animum affecere lætitia, eoque Fraternitatem Tuam intimo Pontificiæ charitatis ſenſu amplectimur, ac mirifice commendamus, vehementer hortantes ut hæc ipſa Nobis pergat impertiri ſolatia, ſuæque ipſius pietati inſiſtens, quod impenſe facit, incolumitatem religionis, Romanæque Eccleſiæ dignitatem, pro ea, qua pollet, authoritate, ſartam tectamque omni ſtudio eſſe velit. Et verò Nos probè novimus, quam anxie ad ea quæ pro Dei cauſa ſunt, Fraternitas tua animum adjiciat, ſapienter intelligens cautum exinde perpetuo fore & populorum ſaluti, & Regnorum firmitudini, & Regnantium felicitati. Plura in eam rem idem Abbas Tibi ſignificabit: quem integra abs Te fide dignari peroptamus, & Fraternitati Tuæ à Domino peramanter benedicimus. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 9 Septembris M DC XLVII. Pontificatus noſtri Anno tertio.

Signatum erat.

Gaſpar de Simeonibus.

CON-

CONSTITVTIONIS VRBANIANÆ Promulgatio in Hiſpaniâ.

NOs D. DIEGO DE ARCE REINOSO, Por la graçia de Dios, y de la ſanta Sede Apoſtolica Obiſpo de Plaſençia, Inquiſidor General en todos los Reinos, y Señorios de Su Mageſtad, y del ſu Conſejo &c. Hàzemos ſaber à todas y qualeſquier perſonas, aſſi Eccleſiaſticas, como ſeculares, de qualquier eſtado, orden, condiçion, ò preeminençia qua ſean eſtantes en eſtos dichos Reynos, como nueſtro muy Santo P. Vrbano Papa VIII. Ha mandado deſpaçhar el Breve, que es del tenor ſiguiente:

VRBANVS EPISCOPVS
Servus Servorum Dei:

Ad perpetuam rei memoriam.

In eminenti Eccleſiæ militantis ſede, &c. ut ſupra.

Y para ſu execuçion, y çumplimiento, por la preſente mandamos à todas, y qualeſquier perſonas, de qualquier eſtado, condiçion, y dignidad que ſean, aſſi Ecleſiaſticos, como ſeculares, guarden y obedezcan el dicho Breve, ſegun y como en el ſe contiene, con aparçevimiento que procederemos con toda ſeveridad, y rigor, y como mejor aya lugar de derecho, contra los que remiſos, é inobedientes fueredes en la obſervançia de ſu tenor; y os encar-

gamos, y mandamos, que como quiere que entendais que ſe contraviene al dicho Breve en qualquier manera, lo denuncieis, y lo delateis ante Nos, o ante qualquiera Inquiſiçion deſtos Regnos, o Comiſſario del Santo Oficio, ò quien privativamente toca, y pertenece ſu conoçimiento, entregando à los dichos Inquiſidores de cada deſtrito dentro de 30 dias, que comiençen à correr, y contarſe deſde el dia de la publicaçion deſte edicto, todos los libros, tratados, memoriales, oraçiones, opuſculos, concluſiones, y demas papeles impreſſos, o manuſcriptos, en el dicho Breve de Su Santidad mençionados: y que ninguna perſona de qualquier eſtado, dignidad o condicion que ſea, Eccleſiaſtica, o ſecular, tenga, lea, venda, ni imprima los dichos libros, lo qual aſſi hazed, y complid pena de excommunion mayor *latæ ſententiæ Trina canonica monitione præmiſſa*, y 200. ducados para gaſtos del Santo Oficio lo contrario haziendo. Y mandamos, que eſte nueſtro edicto ſe publique en todas las Igleſias Metropolitanas, Catedrales, y Colegiales de los Reynos de Su Mageſtad y en los lugares Cabeças de Partidos, que de ſu lectura ſe fixe traſlado, o teſtimonio authentico en una de las puertas de dichas Igleſias, de donde no ſe quitara ſin liçençia de los Inquiſidores de cada diſtrito, ſo la dicha pena de excommunion, y de 50 ducados. En teſtimonio de lo qual mandamos dar, y dimos la preſente firmada de nueſtro nombre, ſellada con nueſtro ſello, y refrendada del Secretario

del

del Conſejo de la S. Inquiſiçion infraſcripto. Dada en Madrid à doze de Febrero de mil y ſeiſcientos y quarenta y quatro años.

EIVSDEM CONSTITVTIONIS Promulgatio Antverpiæ in Belgiò.

GASPAR, Dei & Apoſtolicæ Sedis gratia Epiſcopus Antverpienſis, Vniverſis & ſingulis noſtræ Diœceſis ſalutem in Domino:

Cum fel. rec. VRBANVS Papa VIII Pontifex Maximus anno Domini MDCXLI pridie Non. Martii ediderit Bullam, eamque publicari fecerit anno MDCXLIII. die XIX Iunii; cujus titulus eſt: *Sanctiſſimi Domini noſtri* VRBANI *Divina Providentiâ Papæ* VIII *Confirmatio Conſtitutionum* PII *Papæ* V, *&* GREGORII XIII *prohibentium quaſdam Theologorum ſententias & opiniones; nec non Prohibitio libri, cui titulus*, AVGVSTINVS CORNELII IANSENII, OLIM IPRENSIS EPISCOPI, *excuſi Lovanii typis Iacobi Zegers anno* MDCXL, *aliorumque Operum ac libellorum, occaſione dicti libri variis in locis & variis idiomatibus impreſſorum.* Quæ Bulla ſic incipit: *In eminenti Eccleſiæ Militantis ſede, meritis licet imparibus conſtituti, ſedulò meditamur*, &c. Et idem Sanctiſſimus Dominus noſter, litteris ad nos in formâ Brevis datis anno MDCXLIII, die XXIV Octobris, nobis injunxerit, ut prædicti Diplomatis ſui præſcripto qualibet ex parte fieret ſatis; atque inſuper S. D. N. INNOCENTIVS Di-

vina Providentia Papa X. per alias litteras, ſimiliter in forma Brevis expeditas die XX Februarii anno M DC XLV nobis ordinaverit, ut ipſius VRBANI Prædeceſſoris ſui Conſtitutioni, in noſtra præſertim Diœceſi, congruè obtemperaretur; & impenſiùs mandaverit, ut voluntati ſuæ noſtram quoque adjungeremus: Nos, qui ab initio ſupradictam Bullam quâ decuit reverentiâ ſuſcepimus, & conati ſumus ut in noſtrâ Diœceſi eidem perfectè obediretur; conſiderantes tamen, adhuc aliquos de ejuſdem Bullæ veritate & obligatione dubitare, judicavimus eamdem in noſtrâ Diœceſi iterùm publicandam, prout præſentibus publicamus: ac, quatenus opus eſt, mandamus omnibus noſtræ Diœceſis Chriſti-fidelibus, ut ſupradictæ Conſtitutioni VRBANI VIII in omnibus pareant & obediant; ſub pœnis & cenſuris in eâdem contentis. In quorum fidem has ſigilli noſtri impreſſione & Secretarii ſignaturâ confirmari fecimus. Datum Antverpiæ die x Maji M DC XLVI.

De mandato Perilluſtris & Reverendiſſimi Domini præfati.

Locus (✠) ſigilli.

M. SOMERS ſecret.

Infrà ſcriptum erat:

A*Nno à Nativitate Domini milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo ſexto, die verò decimâ quartâ menſis Maji, ſupraſcriptæ litteræ affixæ & publicatæ fuerunt ad valvas Eccleſiarum Cathedralis* B. MARIÆ, *& Parochialis ſanctæ Walburgis reſpectivè Antverpienſis, per me infraſcriptum Notarium Apoſtolicum.*

I. Hermans Not.

Ejuſdem

NAMVRCI IN BELGIO.

ENGELBERTVS Dei & Apoſtolicæ Sedis gratiâ Epiſcopus Namurcenſis. Vniverſis & ſingulis noſtræ Diœceſis, Salutem in Domino. Publicata nonnuper bullâ dogmaticâ pridem editâ à S. D. Vrbano Papa VIII fœlic. record. cujus initium eſt, *In eminenti Eccleſiæ militantis ſede*, &c. titulus vero ejuſdem. *Sanctiſſimi D. N. D. Vrbani divina providentiâ Papæ VIII confirmatio conſtitutionum Pii Papæ V, & Gregorii XIII, prohibentium quaſdam Theologorum ſententias & opiniones. Nec non prohibitio libri, cui titulus, Auguſtinus Cornelii Ianſenii olim Iprenſium Epiſcopi, excuſi Lovanii typis Iacobi Zegeri, anno* 1640. *Aliorumque operum ac libellorum occaſione dicti libri, variis in locis, & variis idiomatibus impreſſorum.* Cujus obedientiam & obſervantiam ſedulò Nobis injunxit Sanctiſſimus Dominus N. Innocentius X per ſpeciales ſuas litteras in forma Brevis ad nos datas die 20 Februarii 1645. ac poſtmodum illuſtriſſimus ac Reverendiſſimus Dominus Antonius Bichus Abbas ſanctæ Anaſtaſiæ, Adminiſtrator Apoſtolicæ Iuriſdictionis cum facultatibus Nuntii in Belgicis ditionibus, & Burgundiæ Comitatu, &c. per alias litteras de decima Martii noviſſimè elapſi, ac

favorem & aſſiſtentiam præbeant. Denuò intimamus & mandamus omnibus & quibuſcumque noſtræ Diœceſis, cujuſvis ſtatus, ordinis, gradus, conditionis & qualitatis exiſtant, dictæ Bullæ per omnia parere & obedire. Declarantes Nos adverſus eos, quos contraveniſſe conſtiterit, proceſſuros per pœnas in eâdem Bullâ inſertas, videlicet privationem perpetuam omnium dignitatum, graduum, honorum, beneficiorum & officiorum, necnon inhabilitatem ad quæcumque ex prædictis; Vinculo quoque anathematis eo ipſo innodatos declaraturos, à quo nullus, Romano Pontifice inferior, valeat ipſos excepto mortis articulo, liberare, prout latius in eâdem Bullâ. Datum Namurci in Palatio noſtro Epiſcopali ſub ſigillo noſtro, & Secretarii noſtri ſignatura die 21 menſis Aprilis, anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo ſexto.

De Mandato Perilluſtris & Reverendiſſ. Domini mei præfati.

Locus (✠) ſigilli.

I. Blondeav Secret.

Infra ſcriptum erat ſic:

Anno à Nativitate Domini milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo ſexto, die vero 22 menſis Aprilis, ſupradictæ litteræ affixæ & publicatæ fuerunt ad valvas Eccleſiarum Cathedralis S. Albani, & Collegiatæ B. Mariæ Namurcenſis, per me infraſcriptum Notarium publicum & Curiæ ſpiritualis Scribam juratum.

Et ſignatum I. Pottelet Not.

Ex

Ex Statutis Synodalibus ab Illuſtriſſimo & Reverendiſſimo Domino,

D. CLAVDIO D'ACHEII, Archiepiſcopo Biſontino editis & promulgatis die XXVI Maji M DC XLVIII.

CAPVT III.

De Bulla Vrbani P P. VIII. contra Ianſenii librum, cui titulus Auguſtinus, cum veneratione admittenda.

QVia verò exigit à Nobis debita Sanctæ Sedi Apoſtolicæ obedientia, ut cum ea, qua par eſt, ſedulitate & diligentia Doctrinas ab ea velut ceterarum Eccleſiarum Matre damnatas, damnemus & Nos, vel ſic majorum veſtigiis inhærentes, quorum mentibus ab ipſis fidei incunabulis altè impreſſa verſus eamdem, nedum in maximis, quin & in minimis fuit reverentia. Hinc emanatam à felicis record. Vrbano VIII ſummo Pontifice Conſtitutionem, quæ incipit: *In eminenti Eccleſiæ.* Et qua, Cornelii Ianſenii liber, cui titulus Auguſtinus, legi, aut etiam à non legentibus ſervari, diſtricte prohibetur, propter damnatas in opere ejuſmodi opiniones: Apoſtolicis prædicti Vrbani Papæ VIII, quemad-

animarum admittatur, niſi qui poſt ſolemnem Concilii Tridentini Fidei profeſſionem, formulam hic adjectam coram Vicario noſtro Generali attente legerit & juravevit. Ego N. profiteor me obedientem ſanctæ Romanæ Eccleſiæ, & S. D. N. Innocentio X, Pontifici Romano, ejuſque ſucceſſoribus, atque ideo me acceptaturum, prout de facto accepto, debita ſubmiſſione Conſtitutionem felicis record. Vrbani VIII, editam anno decimo-nono ſui Pontificatus, Incarnationis dominicæ milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo primo, pridie Nonas Martii quæ incipit *In eminenti Eccleſiæ*. In qua damnatur & prohibetur liber Cornelii Ianſenii, cui titulus Auguſtinus. Quam Conſtitutionem ego integrè accepto, & cum ea in omnibus ſentio & conſentio: ac promitto me (quantum in me fuerit) curaturum, ut præfatam Conſtitutionem omnes & ſinguli acceptent, & in omnibus cum eadem ſentiant & conſentiant. Ita ſpondeo, voveo ac juro. Ego idem N. ſic me Deus adjuvet, & hæc ſancta Dei Euangelia.

Prohibemus lectionem piorum in ſpeciem operum Antonii Arnaud Sorbonici Doctoris *de frequenti communione*. Et Ioannis Verger, de Havranne, ſancti Cyranni Abbatis, variorum opuſculorum Authoris. quorum quidem menſe Octobri ſuperioris anni adjecta pœna arbitraria, lectionem per diœceſim noſtram interdixeramus, &c.

SYNGRAPHÆ

S. Theologiæ Doctorum Academiæ Lovanienſis, qui ſe ſupraporitam Vrbani PP. VIII Conſtitutionem recipere, eique parere ſe velle declararunt, menſe Decembri anno MDCXLIII.

INfraſcripti ad requiſitionem R^mi^ D^mi^ Pro-nuncii Apoſtolici in Belgio, declaramus, nos Bullam S^mi^ Domini Noſtri Vrbani VIII, qua confirmantur Conſtitutiones Pii Papæ V, & Gregorii XIII, ac prohibetur Auguſtinus Cornelii Ianſenii olim Iprenſis Epiſcopi, in quo multæ ex propoſitionibus à Sede Apoſtolica ante damnatis continentur, & contra eaſdem Damnationes defenduntur, tanquam Romæ legitime affixam & publicatam, reverenter recipere, ideoque in omnibus & per omnia parituros.

Ioannes Schinckelius ſenior facultatis Theologicæ Lovanii Regens, ac in eadem ordinarius Profeſſor, Præſidens Collegii Adriani VI.

Chriſtianus Beuſecum ſecundus ejuſdem facultatis Regens, ac in eadem Profeſſor Regius, Regiique ſeminarii Præſidens.

Guilielmus ab Angelis Tertius ejuſdem Facultatis Regens, nec non S. Theologiæ Scholaſticæ ſenior Profeſſor Regius.

Ioannes Caramuel Lobkowits S. T. D. Melroſæ

Antonius Davius S. Theol. Doctor, & moralis ſcientiæ Academicus Profeſſor, Collegii Sabaudiæ Præſidens.

Iacobus Speecq S. Theol. Doctor, & Profeſſor Ordinarius.

Levinus Debbaut S. Theol. Licentiatus, & Profeſſor Ordinarius.

Eidem formulæ ſubſcripſerunt ex ordine S. Dominici S. Theologiæ Doctores.

F. Franciſcus Hyacinthus Coquetius Ord. Prædicatorum S. Theol. Doctor Duacenſis.

F. Marius Ambroſius Capello Ord. Prædic. S. Theol. Doctor Lovanienſis.

Suppoſito quod hæc ultima Bulla, prout eſt nobis ab Eximio D. M. N. Ioanne Schinckelio exhibita, de facto, prout talis eſt, emanarit à ſede Apoſtolica, ſitque Romæ & hic ſufficienter publicata, ſubſcribo tanquam obediens filius S. R. Eccleſiæ.

F. Andræas à Turri S. Theologiæ Doctor Lovanienſis, Ord. Prædic.

Ego fr. Gaſper Dingens Ord. Præd. S. Theol. Doctor Lovanienſis abſolutè & ſine limitatione humiliter & reverenter recipio, & pareo præfatæ Bullæ, de cujus publicatione ob autoritatem Ill^mi^ D^ni^ Abbatis S. Anaſtaſiæ Pro-nuntii S. Sedis Apoſtolicæ in Belgio non poſſum dubitare.

PRO-

PROTESTATIO

D D. S. Theologiæ Academiæ Duacenſis, ad Sereniſſimum Archiducem LEOPOLDVM, adverſus Corn. Ianſenii doctrinam, pro ſua erga Sedem Apoſtolicam & Bullam VRBANI VIII obſervantia.

S*Ereniſſime Princeps,*

Infraſcripti ſacræ Theologiæ Doctores & Profeſſores in alma Vniverſitate Duacena certiores facti à viro Religioſo fide digniſſimo nos ſcriptis quorumdam ex Vniverſitate Lovanienſi traductos, quaſi doctrinæ, quæ Ianſenio & Baio primum tribuitur non tantùm ſubſcripſerimus aliquando, ſed etiam modo pertinaciter adhæreſcamus; ſplendidius mendacium fingi nullum poſſe credimus, cum conſtet nos Iam Vrbani VIII felic. mem. Bullam contra Ianſenium amplexos, ipſamque in Scholis publicis ſolenni ritu promulgaſſe: Inde ſummum Pontificem brevi peculiari ac benedictione hanc Vniverſitatem cohoneſtaſſe, quia tam prompte ſedi Apoſtolicæ morem geſſiſſet (breve id Pontificium nobis ad manum eſt) certiſſimum quoque nos Diploma ſuper hac re Regium exoſculatos integram ipſam Bullam ad Scholas publicas affixiſſe, quam nullus hominum vel digito injurioſo attigit. Hic proteſtati ſumus, ac

ſtra Facultate Theologiæ Duacena infecerit; tanto acerbior eſt dolor noſter, quanto atrocior injuria; nec ferenda, qua nomen almæ hujus Vniverſitatis traducitur apud Sereniſſimum Archiducem quaſi inobedientium Catholicæ Eccleſiæ filiorum. Contra cenſuimus communibus ſuffragiis humillime Sereniſſimam ſuam Celſitudinem rogandam, ut pergat doctrinam illam Ianſenianam ſerio extirpare, qua nequaquam docetur B. Auguſtini mens. & cum hoc malum in pejus ita ſerpat, ut ſaniori Belgicæ noſtræ parti, & Academiæ huic affrictum mentiantur illi, verendum magis eſt ne petulantia ingenia ſive in Academiis ſive Monaſteriis & alibi incautos & minus verſatos in S. Auguſtini voluminibus hac pernicioſa doctrina imbuant: & ab ejuſmodi vero ſcintillis magna excitentur incendia, niſi poteſtas Sereniſſimi illa ipſa in ſuis principiis extinguat. Cæterum profitemur & proteſtamur, neque hic neque alias à Bullis ac mandatis Pontificiis diplomatibuſque regiis ne latum unguem eſſe diſceſſuros, ſed ſemper fore morigeros, prout plenius ex Relatione venerabilis Religioſi de facultate noſtra bene meriti latoris præſentium ſua Sereniſſima Celſitudo intelliget. cui eadem facultas Theol. Duac. ex animo omnem ſoſpitatem & felicitatem precatur. Duaci 27 Iulii M DC XLVIII.

Georgius Colvenerius. *Franciſcus Sylvius.*
Valentinus Randouſe.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

F N I S.